EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.3.2023
COM(2023) 166 final

2023/0085 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger (direktivet om grønne anprisninger)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

I marts 2022 foreslog Kommissionen at ajourføre EU's forbrugerlovgivning for at sikre, at forbrugerne beskyttes, og for at sætte dem i stand til at bidrage aktivt til den grønne omstilling[1]. Dette forslag indeholder mere specifikke regler (lex specialis) og supplerer de foreslåede ændringer af direktivet om urimelig handelspraksis[2] (lex generalis). Begge forslag har til formål at løse en række fælles problemer ved at gennemføre forskellige elementer i den samme foretrukne politikpakke, der blev identificeret i konsekvensanalysen offentliggjort sammen med initiativet om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling[3].

1.1. Forslagets begrundelse og formål

- **Forbrugernes rolle i fremskyndelsen af den grønne omstilling**

I den europæiske grønne pagt[4] forpligtede Kommissionen sig til at sikre, at forbrugerne styrkes, så de kan træffe bedre informerede valg og spille en aktiv rolle i den økologiske omstilling. I den europæiske grønne pagt bekræfter Kommissionen mere specifikt sit tilsagn om at tackle falske miljøanprisninger ved at sikre, at køberne modtager pålidelige, sammenlignelige og verificerbare oplysninger for at sætte dem i stand til at træffe mere bæredygtige beslutninger og mindske risikoen for grønvaskning. Behovet for at tackle grønvaskning blev efterfølgende fastsat som en prioritet både i den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi[5] og i den nye forbrugerdagsorden[6]. I den nyligt vedtagne industriplan for den grønne pagt[7] gentages behovet for at give forbrugerne mulighed for at træffe deres valg på grundlag af gennemsigtige og pålidelige oplysninger om produkternes bæredygtighed, holdbarhed og CO2-fodaftryk, og det fremhæves, at gennemsigtighed på markedet er et værktøj, som letter udbredelsen af teknologisk og miljømæssigt overlegne CO2-neutrale produkter.

Europa-Parlamentet og Rådet har opfordret Kommissionen til at overveje yderligere tiltag på området. I december 2020 anførte Rådet i sine konklusioner "hen imod en cirkulær og grøn genopretning"[8], at Rådet glædede sig over, at Kommissionen havde til hensigt at sikre, at grønne anprisninger underbygges på grundlag af miljøpåvirkning i hele produkternes livscyklus. I sin beslutning om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi[9] støttede Europa-Parlamentet kraftigt Kommissionens hensigt om at fremsætte forslag til regulering af

---

1 Europa-Kommissionen, forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for så vidt angår styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling gennem bedre beskyttelse mod urimelig praksis og bedre oplysning (COM (2022) 143 final), findes på: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0143&from=DA.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22, som ændret).

3 SWD(2022) 85 final: EUR-Lex - 52022SC0085 - DA - EUR-Lex (europa.eu).

4 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640).

5 COM (2020) 98 final af 11.3.2020.

6 COM (2020) 696 final af 13.11.2020.

7 COM (2023) 62 final af 1.2.2023.

8 Rådets konklusioner 14167/20.

9 Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi (2020/2077(INI)).

anvendelsen af grønne anprisninger gennem etablering af solide og harmoniserede beregningsmetoder, der dækker hele værdikæden.

Forbrugerne ønsker at blive bedre informeret om miljøvirkningerne af deres forbrug og træffe bedre valg. På konferencen om Europas fremtid[10] blev der bl.a. opfordret til større gennemsigtighed med hensyn til produkters bæredygtighed og miljøaftryk, navnlig i forslag 5 om bæredygtigt forbrug, bæredygtig emballage og bæredygtig produktion og forslag 20 om fastlæggelse af standarder inden for miljøpolitik i og uden for EU. Forslaget om miljøanprisninger er Kommissionens svar på denne opfordring[11].

Færdiggørelse af EU's lovgivningsmæssige ramme til støtte for et mere bæredygtigt forbrug vil bidrage til at nå mål 12.6 for bæredygtig udvikling om at opmuntre virksomheder, især store og transnationale virksomheder, til at arbejde bæredygtigt og til at integrere oplysninger om bæredygtighed i deres rapporteringscyklus.

Yderligere EU-tiltag på dette område vil også have en positiv indvirkning på globale værdikæder, der omfatter produktionsprocesser i tredjelande. De vil således tilskynde virksomheder i tredjelande til at bidrage til den grønne omstilling, navnlig de virksomheder, der handler på EU's indre marked. Desuden vil det multilaterale samarbejde med tredjelande blive fremmet for at sikre en god forståelse af den nye lovgivningsmæssige ramme og dens fordele. Desuden kan kapitlerne om bæredygtig udvikling i EU's bilaterale og regionale handelsaftaler skabe muligheder for samarbejde i overensstemmelse med EU's overordnede mål om at øge bæredygtighedsdimensionen i sin handelspolitik.

- **Hindringer for at styrke de grønne markeders potentiale i EU gennem styrkelse af forbrugernes indflydelse**

På trods af forbrugernes vilje til at bidrage til en grønnere og mere cirkulær økonomi i deres dagligdag[12] hæmmes deres aktive og effektive rolle i denne grønne omstilling af hindringer for at træffe miljømæssigt bæredygtige forbrugsvalg på salgsstedet, navnlig en manglende tillid til pålideligheden af miljøanprisninger og udbredelsen af vildledende handelspraksis i forbindelse med produkters miljømæssige bæredygtighed.

Den dokumentation, der er indsamlet til støtte for den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, og som også ledsager forslaget om miljøanprisninger både gennem den indledende konsekvensanalyse[13] og den offentlige høring[14] sammen med en yderligere offentlig høring gennemført i 2020[15], tyder på, at vildledende praksis såsom grønvaskning og manglende gennemsigtighed og troværdighed i forbindelse med miljømærker forekommer i forskellige faser af forbrugsrejsen, dvs. på reklamestadiet, i købsfasen eller under anvendelsen af produkterne.

a) *Forbrugerne præsenteres for uklare eller dårligt underbyggede miljøanprisninger (grønvaskning)*

I forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling defineres en *miljøanprisning* som ethvert budskab eller enhver fremstilling, som ikke er obligatorisk i

---

10 Konferencen om Europas fremtid, rapport om det endelige resultat, maj 2022.

11 COM (2022) 404 final.

12 Europa-Kommissionen, Behavioural Study on Consumers' Engagement in the Circular Economy, 2018, s. 10.

13 Europa-Kommissionen, indledende konsekvensanalyse vedrørende styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, 2020.

14 Et resumé af den åbne offentlige høring findes på Europa-Kommissionens websted "Deltag i debatten": https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-Empowering-the-consumer-for-the-green-transition.

15 Environmental performance of products & businesses — substantiating claims (europa.eu).

henhold til EU-retten eller national ret, herunder tekst, billeder, grafisk eller symbolsk fremstilling, uanset form, herunder mærker, varemærkenavne, firmanavne eller produktnavne, der bruges i en kommerciel kommunikation, og som angiver eller antyder, at et produkt eller en erhvervsdrivende har en positiv eller ingen indvirkning på miljøet eller er mindre miljøbelastende end andre produkter eller erhvervsdrivende eller har forbedret deres indvirkning over tid.

Kommissionen har udarbejdet to oversigter over miljøanprisninger, nemlig en i 2014[16] og en 2020[17]. Undersøgelserne omfattede en stikprøve på 150 miljøanprisninger for en lang række produkter, som blev undersøgt i forhold til principperne i direktivet om urimelig handelspraksis, nemlig klarhed, utvetydighed, nøjagtighed og verificerbarhed. Undersøgelsen fra 2020 viste, at en **betydelig andel af miljøanprisningerne (53,3 %) giver vage, vildledende eller ubegrundede oplysninger** om produkters miljøegenskaber i hele EU og på tværs af en lang række produktkategorier. I oversigten over miljøanprisninger fra 2020 blev der også foretaget en analyse af underbygningen af sådanne anprisninger, herunder med fokus på deres klarhed og nøjagtighed, og i hvilket omfang de er underbygget med dokumentation, der kan verificeres. Analysen viste, at **40 % af anprisningerne var udokumenterede**.

Disse resultater er også blevet bekræftet i forbindelse med forbrugerbeskyttelsesmyndighedernes kontrolaktion i november 2020[18]. Ud af de 344 bæredygtighedsanprisninger, der blev vurderet, fandt myndighederne, at **den erhvervsdrivende i over halvdelen af tilfældene (57,5 %) ikke fremlagde tilstrækkelige oplysninger til at kunne vurdere anprisningens nøjagtighed**. I mange tilfælde havde myndighederne vanskeligt ved at fastslå, om anprisningen dækkede hele produktet eller kun en af dets bestanddele (50 %), om den vedrørte virksomheden eller kun bestemte produkter (36 %), og hvilken fase af produkternes livscyklus den omfattede (75 %)[19].

Desuden var de fleste af de hørte interessenter enige i, at **grønvaskning er et problem**, dog med repræsentanter for industrien som en bemærkelsesværdig undtagelse. Mere end halvdelen var stødt på vildledende anprisninger og gav udtryk for mindre tillid til miljøudsagn og -logoer, der forvaltes af virksomheder eller private enheder. Desuden anførte de fleste respondenter i de målrettede høringer, at forbrugerne mangler kendskab til produkters miljøvirkninger, fordi oplysningerne ikke angives eller ikke er tilgængelige[20].

Generelt **er forbrugernes tillid til miljøanprisninger ret lav**. Under den åbne offentlige høring i 2020 var offentligheden ikke enig i udsagnet om, at de har tillid til miljøanprisninger på produkter (1,57/4,00)[21]. Tilliden var højere for anprisninger vedrørende erhvervsdrivende[22], men stadig lav (2,25/4,00).

b) *Forbrugerne præsenteres for bæredygtighedsmærker, der ikke altid er gennemsigtige eller troværdige*

---

16 *Consumer Market Study on Environmental Claims for Non-Food Products*, Europa-Kommissionen, 2014.

17 Environmental claims in the EU: Inventory and reliability assessment, endelig rapport, Europa-Kommissionen 2020. Findes på: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/2020_Greenclaims_inventory.zip

18 2020 — kontrolaktion om vildledende bæredygtighedsanprisninger, Sweeps (europa.eu).

19 Screening af websteder for "grønvask": halvdelen af de grønne anprisninger mangler dokumentation, findes på: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/ip_21_269.

20 SWD(2022) 85 final, bilag 2, s. 66.

21 Svar afgivet ved brug af en Likertskala med fem point (1-5). Disse blev omdannet til point for at sikre en ensartet præsentation og afspejle graden af enighed. "Ved ikke"-svar fik 0 point, "slet ikke interesseret"- eller "slet ikke effektive"-svar fik 1 point — i den anden ende af skalaen fik "meget interesseret"- eller "altid"-svar 4 point.

22 En anprisning vedrørende en erhvervsdrivende er den erhvervsdrivendes anprisning af sig selv som en organisation i modsætning til den erhvervsdrivendes anprisning af sine produkter (varer eller tjenesteydelser).

Miljømærker er en undergruppe af miljøanprisninger. Mærkerne har form af en kvalitetscertificering, et kvalitetsmærke eller tilsvarende, der fremhæver og promoverer produkter, processer eller virksomheder under henvisning til deres miljøaspekter. Disse mærker er undertiden baseret på certificeringsordninger (miljømærkeordninger), som attesterer, at et produkt, en proces eller en virksomhed opfylder de krav, der er fastsat i ordningen, og kontrollerer overholdelsen.

De eksisterende miljømærker i EU's indre marked er underlagt forskellige niveauer af robusthed, tilsyn og gennemsigtighed, dvs. forskellige forvaltningsmodeller. Det forventes, at der vil blive skabt yderligere forvirring som følge af et stigende antal miljømærker, der dækker forskellige aspekter, er baseret på forskellige operationelle tilgange og underlagt forskellige kontrolniveauer (f.eks. med hensyn til åbenhed i udviklingsprocessen eller omfanget og uafhængigheden af revisionen og verifikationen)[23].

I den forberedende undersøgelse med henblik på at indsamle dokumentation om, hvordan forbrugerne kan spille en mere aktiv rolle i den grønne omstilling, var der i en vurdering af 232 aktive miljømærker i EU også fokus på deres verifikations- og certificeringsaspekter, og det blev konkluderet, at **verifikationen af næsten halvdelen af mærkerne enten var svag eller ikke blev udført**. Desuden er forbrugerne ikke opmærksom på sondringen mellem mærker, der er omfattet af tredjepartscertificeringsordninger, og mærker, der er baseret på "selvcertificering", dvs. ikke verificeres af en tredjepart.

Under høringen i forbindelse med den indledende konsekvensanalyse[24] og under de målrettede høringer blev **udbredelsen af bæredygtighedsmærker og -logoer også identificeret som et vigtigt og vedvarende problem i hele EU** af interessenter fra de fleste interessentgrupper. På samme måde pegede over en fjerdedel (27 %) af deltagerne i den åbne offentlige høring på **"udbredelsen af og/eller den manglende gennemsigtighed af/forståelse for/pålidelighed af** bæredygtighedslogoer og -mærker på produkter og tjenesteydelser" **som en relevant hindring** for at styrke forbrugernes rolle i den grønne omstilling.

Denne udbredelse af mærker kombineret med forskellige forvaltningsmodeller indebærer, at producenter og detailhandlere kan anvende en række forskellige strategier, når de vælger et specifikt bæredygtighedsmærke. Meget ofte udmønter dette sig også i, at virksomhederne anvender forskellige mærker for at garantere deres produkters bæredygtighed. **34 % af virksomhederne pegede på "udbredelsen af og/eller den manglende gennemsigtighed af/forståelse for/pålidelighed af bæredygtighedslogoer og -mærker" som en hindring.** Virksomheder, der gør en indsats for at overholde eller udvikle pålidelige miljømærkeordninger, er dårligt stillet i forhold til virksomheder, der anvender upålidelige miljømærker, da forbrugerne ofte ikke kan se forskellen. Dette problem er blevet forstærket af den hurtige udvikling af en række (private/frivillige) mærkningsordninger på nationalt plan/medlemsstatsplan, **hvilket gør det stadig vanskeligere for forbrugerne at sammenligne produkter**.

Tilbagemeldinger fra interessenter viser en **særlig stærk støtte til en EU-indsats**, der kan skabe en fælles tilgang til at sikre information til forbrugerne om bæredygtighed, **fremme lige**

---

23 Forberedende undersøgelse med henblik på at indsamle dokumentation om, hvordan forbrugerne kan spille en mere aktiv rolle i den grønne omstilling, oktober 2021. Findes på: Forslag til direktiv om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling og bilag (europa.eu).

24 Europa-Kommissionen, indledende konsekvensanalyse vedrørende styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, 2020 — oversigt over høringer i bilag 2 til konsekvensanalysen, s. 69.

vilkår for virksomhederne og begrænse udbredelsen af mærker og vildledende miljøanprisninger i det indre marked.

Virksomheder, der tilbyder reelt bæredygtige produkter, er ugunstigt stillet i forhold til dem, der ikke gør. De **risikerer også unødvendigt høje overholdelsesomkostninger**, hvis EU-landene begynder at indføre forskellige nationale løsninger til afhjælpning af de problemer, der er beskrevet ovenfor[25].

1.2. Sammenhæng med de gældende regler på samme område

- **EU-initiativet om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling**

Direktivet om urimelig handelspraksis regulerer vildledende praksis og vildledende udeladelser og indeholder generelle bestemmelser, der kan anvendes på miljøanprisninger i transaktioner mellem virksomheder og forbrugere, når de har en negativ indvirkning på forbrugernes transaktionsbeslutninger. Medlemsstaternes forbrugerbeskyttelsesmyndigheder opfordres i direktivet til at vurdere denne praksis fra sag til sag efter en vurdering af transaktionsbeslutningen (vurdering fra sag til sag)[26]. Der opstilles også en sortliste over former for handelspraksis[27], som under alle omstændigheder vil blive betragtet som urimelige, uden at det er nødvendigt at foretage en vurdering fra sag til sag. Manglende overholdelse af direktivets krav gøres gældende af forbrugeren, der indgiver en klage, eller af en kompetent myndighed, der handler på eget initiativ.

Forslaget om ændring af direktivet om urimelig handelspraksis løser delvist de problemer, der er nævnt i afsnit 1.1 (grønvaskning og uigennemsigtige bæredygtighedsmærker). Der indføres en række foranstaltninger vedrørende miljøanprisninger på grundlag af de foretrukne løsninger, herunder:

1) Listen over **produktegenskaber, som en erhvervsdrivende ikke bør vildlede en forbruger om**, i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2005/29/EF ændres til at omfatte "**miljømæssige** eller sociale **virkninger**", "holdbarhed" og "reparationsmuligheder".

2) Listen over **handlinger, der skal betragtes som vildledende**, hvis de foranlediger eller kan forventes at foranledige gennemsnitsforbrugerne til at træffe en transaktionsbeslutning, som de ellers ikke ville have truffet, i artikel 6, stk. 2, i direktiv 2005/29/EF, ændres til at omfatte *"fremsættelse af en miljøanprisning vedrørende fremtidige miljøpræstationer uden klare, objektive og verificerbare forpligtelser og mål og uden et overvågningssystem"*.

3) Listen over former for **handelspraksis, som under alle omstændigheder anses som urimelige**, i bilag I til direktiv 2005/29/EF udvides til fire former for praksis i forbindelse med grønvaskning:

   - Den erhvervsdrivende anvender et bæredygtighedsmærke, som ikke er baseret på en certificeringsordning eller ikke er indført af offentlige myndigheder.

---

25 Der findes yderligere oplysninger om konsekvenserne af problemerne for forbrugermarkedet og miljøet i bilag 12 til SWD (2022) 85 final.

26 Artikel 6 og 7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ("direktivet om urimelig handelspraksis") (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

27 Bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ("direktivet om urimelig handelspraksis") (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

- Den erhvervsdrivende fremsætter en generisk miljøanprisning, selv om den erhvervsdrivende ikke kan påvise anerkendte fremragende miljøpræstationer, der er relevante for anprisningen.
- Den erhvervsdrivende fremsætter en miljøanprisning vedrørende hele produktet, selv om den kun vedrører et bestemt aspekt af produktet.
- Lovbestemte krav for alle produkter i den relevante produktkategori på EU-markedet fremstilles som et særligt kendetegn ved den erhvervsdrivendes tilbud.

Forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling omhandler således en bred vifte af forskellige former for praksis, produkter og salgsmetoder på en mere generel måde. Det giver vigtige garantier for at beskytte forbrugerne mod vildledende miljøanprisninger og upålidelige mærker.

- **Andre EU-retsakter, der tilskynder til bæredygtigt forbrug ved at stille miljøoplysninger til rådighed**

Ud over forbrugerbeskyttelsesrammen er der en eksisterende EU-lovramme, som vedrører tilvejebringelse af miljøoplysninger, fastsætter metodologiske krav vedrørende måling og beregning af miljøvirkninger, f.eks. EU's certificeringsmetoder for kulstoffjernelse, der er udviklet i henhold til forordningen om certificering af CO2-fjernelse[28] (når den er vedtaget), eller krav vedrørende oplysninger og mærker vedrørende et produkts eller en erhvervsdrivendes miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer. I direktivet om miljøvenligt design[29] fastlægges f.eks. rammerne for fastlæggelse af obligatoriske krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter for at fremme deres energimæssige ydeevne og cirkulære design og nye forretningsmodeller. Kommissionen vedtog også et forslag til en ny forordning om miljøvenligt design for bæredygtige produkter[30] i marts 2022 med henblik på en væsentlig forbedring af specifikke prioriterede produktkategoriers cirkularitet, energimæssige ydeevne, miljøvirkninger og andre miljømæssige bæredygtighedsaspekter. Det vil gøre det muligt at fastlægge ydeevne- og oplysningskrav for næsten alle kategorier af fysiske varer, der bringes i omsætning på EU-markedet. Inden for rammerne af handlingsplanen for den cirkulære økonomi og produktpolitikken omfatter andre forslag fra Kommissionen oplysningskrav, f.eks. de foreslåede forordninger om markedsføring af byggevarer[31] og om batterier og udtjente batterier[32].

Desuden findes der retsakter om mærkning udviklet på EU-plan, både obligatoriske og frivillige, såsom om EU-miljømærket. EU-miljømærket, der blev indført i 1992, er det officielle frivillige mærke for de miljømæssigt bedste produkter i EU med den bedste ydeevne. I EU-miljømærkeforordningen[33] fastsættes reglerne for oprettelse og anvendelse af denne frivillige ordning. Anden relateret EU-lovgivning om mærkning omfatter ordningen for

28 COM(2022) 672 final.

29 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, L 285/10.

30 COM(2022) 142 final.

31 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

32 COM/2020/798 final.

33 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

miljøledelse og miljørevision (EMAS)[34], forordningerne om mærket for økologisk landbrug[35], energimærkning[36] og CE-mærkning[37].

- **Færdiggørelse af EU's regler om miljøanprisninger**

Med henblik på fortsat at løse det konstaterede problem med grønvaskning og upålidelige miljømærker bør der indføres mere specifikke krav til uregulerede anprisninger i den nuværende ramme, herunder for specifikke produktgrupper, specifikke sektorer eller specifikke miljøvirkninger eller miljøaspekter. **Dette forslag om underbygning og kommunikation af miljøanprisninger supplerer som lex specialis de eksisterende EU-regler om forbrugerbeskyttelse.** Forslaget vil gøre det muligt fuldt ud at gennemføre de foretrukne løsninger, der blev identificeret i konsekvensanalysen, som beskrevet i afsnit 3.2.

Hovedformålene med forslaget om miljøanprisninger er således at:

– øge miljøbeskyttelsesniveauet og bidrage til at fremskynde den grønne omstilling til en cirkulær, ren og klimaneutral økonomi i EU

– beskytte forbrugere og virksomheder mod grønvaskning og sætte forbrugerne i stand til at bidrage til at fremskynde den grønne omstilling ved at træffe informerede købsbeslutninger baseret på troværdige miljøanprisninger og -mærker

– forbedre retssikkerheden med hensyn til miljøanprisninger og lige vilkår i det indre marked, styrke konkurrenceevnen for erhvervsdrivende, der gør en indsats for at øge deres produkters og aktiviteters miljømæssige bæredygtighed, og skabe omkostningsbesparende muligheder for sådanne operatører, der handler på tværs af grænserne.

Anvendelsesområdet for dette forslag, der er lex specialis, er tilpasset den tilsvarende lex generalis. Det reviderede direktiv om urimelig handelspraksis finder anvendelse på alle virksomhedernes frivillige former for handelspraksis over for forbrugerne før, under og efter en handelstransaktion i forbindelse med et produkt. Anvendelsesområdet for dette forslag omfatter underbygning og kommunikation af **frivillige *miljøanprisninger***.

På samme måde omhandler forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling bæredygtighedsmærker vedrørende *miljømæssige eller sociale aspekter eller begge aspekter*. Dette forslag er imidlertid begrænset til ***miljømærker***, dvs. mærker, der overvejende vedrører *miljøaspekter* af et produkt eller en erhvervsdrivende.

Som nævnt skal forslaget om miljøanprisninger fungere som et sikkerhedsnet for alle sektorer, hvor miljøanprisninger eller miljømærker ikke er reguleret på EU-plan. **Det har ikke til formål at ændre eksisterende eller fremtidige sektorspecifikke regler.** Tværtimod vil de vurderings- og kommunikationsrav, der er fastsat i anden EU-ret, have forrang for kravene i forslaget og bør derfor anvendes til at underbygge og kommunikere miljøanprisninger på disse specifikke områder.

---

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

35 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1).

36 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

37 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning) (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

1.3. Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Forslaget om miljøanprisninger støtter målene i den europæiske grønne pagt og bidrager til at løse de tredobbelte kriser med klimaændringer, forurening og tab af biodiversitet. Det bidrager til bekæmpelsen af grønvaskning, der blev udpeget som en prioritet i Kommissionens nye handlingsplan for den cirkulære økonomi og nye forbrugerdagsorden. Forslaget vil også styrke de overordnede strategier såsom handlingsplanen for nulforurening[38] eller biodiversitetsstrategien for 2030[39] og supplere strategier rettet mod specifikke sektorer såsom fra jord til bord-strategien[40] eller spørgsmål såsom opfordringerne til at forbedre vandeffektiviteten og genanvendelsen i EU-strategien for tilpasning til klimaændringer[41].

Som beskrevet skaber dette forslag til direktiv om miljøanprisninger og forslaget om ændring af direktivet om urimelig handelspraksis tilsammen en sammenhængende politisk ramme, der skal hjælpe Unionen i den grønne omstilling ved at ændre forbrugsmønstrene i en mere bæredygtig retning. De har til formål at bidrage til et grønnere indre marked ved at tilskynde til en reduktion af miljøaftrykket fra produkter, der forbruges i Unionen. De vil også bidrage til at nå målet i den europæiske klimalov om at udligne drivhusgasemissioner og -optag i Unionen senest i 2050 ved at se på anprisninger vedrørende reduktion af drivhusgasemissioner og klimaneutralitet.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

2.1 Retsgrundlag

Dette forslag er baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som anvendes i forbindelse med foranstaltninger, der har til formål at skabe eller sikre et velfungerende indre marked med udgangspunkt i et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Forskellige krav i national ret eller private initiativer, der regulerer miljøanprisninger, skaber en unødvendig byrde for virksomheder, der handler på tværs af grænserne, da de skal overholde forskellige krav i hvert enkelt land. Dette påvirker deres evne til at operere i og drage fordel af det indre marked. Markedsdeltagerne har samtidig vanskeligt ved at identificere pålidelige miljøanprisninger og træffe optimale købsbeslutninger i det indre marked.

Forslaget har derfor til formål at sikre et velfungerende indre marked for erhvervsdrivende, der opererer i det indre marked, og for forbrugere, der gør brug af miljøanprisningerne. De foranstaltninger, der foreslås i dette direktiv, vil øge miljøbeskyttelsesniveauet, samtidig med at de vil føre til yderligere harmonisering af reguleringen af miljøanprisninger og forhindre markedsfragmentering som følge af divergerende nationale tilgange, der er indført eller vil blive indført, hvis der ikke findes regler på EU-plan.
Da opfyldelsen af miljømålet er et vigtigt led i gennemførelsen af det indre marked, er artikel 114 fortsat det rette retsgrundlag.

2.2 Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Indførelse af et fælles regelsæt i EU's indre marked er afgørende for at sikre lige vilkår for de erhvervsdrivende. Hvis medlemsstaterne handler hver for sig, vil miljøbeskyttelsesniveauet

38 https://ec.europa.eu/environment/strategy/zero-pollution-action-plan_da.
39 COM(2020) 380 final.
40 COM/2020/381 final.
41 COM(2021) 82.

fortsat ikke være optimalt, og der vil være risiko for, at der vil blive anvendt forskellige konkurrerende systemer baseret på forskellige metoder og tilgange.

I forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling præciseres det ikke, hvad virksomhederne bør gøre for at underbygge deres miljøanprisninger korrekt. Dette kan igen føre til meget forskellige tilgange i EU til underbygning af anprisninger. Dette ville fragmentere det indre marked ved at fordreje konkurrencevilkårene og nødvendiggøre en ændring af anprisningerne, hver gang de indre grænser passeres. Dette skaber retsusikkerhed og øger overholdelsesomkostningerne og skaber illoyal konkurrence i det indre marked og underminerer et velfungerende marked.

EU har gode forudsætninger for at fremme yderligere harmonisering af metodologiske krav til vurdering af produkters, tjenesteydelsers og organisationers miljøvirkninger i hele det indre marked på grundlag af medlemsstaternes erfaringer og private initiativer på dette område. **EU kan tilføre en betydelig merværdi**, og yderligere koordinering vil medføre omkostningsbesparelser i den offentlige og private sektor.

Tilbagemeldinger fra interessenter viser en særlig stærk støtte til en EU-indsats, der kan skabe en **fælles tilgang** til at sikre information til forbrugerne om bæredygtighed og **begrænse udbredelsen af mærker og vildledende miljøanprisninger**. Hvis medlemsstaterne handler hver for sig og uden en vejledende ramme, er der en høj risiko for at ende med mange forskellige konkurrerende systemer, hvilket fører til et fragmenteret indre marked, navnlig for grænseoverskridende tjenester (f.eks. digitale tjenester).

En EU-indsats er begrundet og nødvendig, fordi et harmoniseret og velfungerende indre marked i EU for miljøanprisninger vil øge miljøbeskyttelsesniveauet og skabe lige vilkår for virksomheder, der opererer i EU. Forslaget bidrager til at afhjælpe de vanskeligheder, som de nationale myndigheder står over for i forbindelse med håndhævelsen af de eksisterende principbaserede bestemmelser i direktivet om urimelig handelspraksis på så komplekse områder som vildledende miljøanprisninger. Yderligere EU-koordinering medfører omkostningsbesparelser for både den offentlige og private sektor og styrker løftestangseffekten i forbindelse med relaterede globale processer, herunder globale værdikæder.

2.3 Proportionalitetsprincippet

Foranstaltningerne i forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede købsbeslutninger og fremme bæredygtigt forbrug på grundlag af pålidelige og verificerede oplysninger.

Proportionaliteten af de generelle kriterier for miljøanprisninger i markedsføringen over for forbrugerne sikres ved at indføre ensartede krav, som virksomhederne skal opfylde, når de fremsætter sådanne anprisninger. Dette forslag omfatter ikke krav om anvendelse af en specifik vurderingsmetode ved underbygningen af bestemte miljøanprisninger, men generelle krav, der genererer pålidelige oplysninger til forbrugerne. Forslaget indfører også ensartede kriterier for kompetente nationale organer. **Dette vil gøre det lettere for dem at vurdere rimeligheden af enhver miljøanprisning, skabe en høj grad af retssikkerhed og lette håndhævelsesaktiviteter.** Det er også resultatet af en grundig overvejelse af input fra interessenter, navnlig fra virksomheder, herunder SMV'er.

Proportionaliteten af kravene til miljømærker vedrører rimeligheden af deres anvendelse i markedsføringen over for forbrugerne. Der er kun et begrænset antal ensartede krav, der skal sikre gennemsigtigheden og troværdigheden af sådanne mærker i forhold til brugerne. Disse ensartede krav sikrer, at de enheder, der forvalter miljømærker, og de virksomheder, der

ansøger om disse mærker, ikke står over for uforholdsmæssigt store omkostninger. Samtidig vil det sikre en høj grad af retssikkerhed for virksomhederne. Ved at indføre ensartede kriterier for kompetente nationale organer til vurdering af, om det er rimeligt at anvende et miljømærke, vil denne foranstaltning også lette håndhævelsesaktiviteter og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

2.4 Valg af retsakt

Forslaget er en selvstændig retsakt, der ikke ændrer eksisterende lovgivning. Det fastlægger en ramme for underbygning af frivillige miljøanprisninger. Eftersom det har til formål at sikre forbrugerbeskyttelse på et område, der er reguleret af direktiver, passer en sådan retlig form bedre ind i den eksisterende retlige ramme på EU-plan og nationalt plan og de håndhævelsesmekanismer, som medlemsstaterne har indført. Det vurderes derfor, at den mest hensigtsmæssige retsakt er et direktiv.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSE, OVERHOLDELSE AF PRINCIPPERNE OM BEDRE REGULERING OG GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

3.1. Høringer af interessenter

Under udarbejdelsen af dette forslag hørte Kommissionen de interesserede parter gennem:

– Flere offentlige høringer i forbindelse med forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling[42].

– En offentlig høring om den produktpolitiske ramme for den cirkulære økonomi med et afsnit om potentielle fremtidige løsninger baseret på miljøaftryksmetoderne (fra den 29. november 2018 til den 24. januar 2019)[43]. Nogle af de 291 respondenter anførte, at virksomheder frit bør kunne vælge, hvordan de vil generere miljøoplysninger, forudsat at de opfylder minimumskriterier for at undgå grønvaskning. Respondenterne fremhævede også behovet for fleksibilitet med hensyn til kommunikationsmedie. Det bør ikke være obligatorisk at anvende et mærke eller en QR-kode til at give oplysninger, da typen af oplysninger og detaljeringsgraden kan afhænge af målgruppen. Respondenterne fremhævede også behovet for at tilvejebringe et SMV-værktøj eller støtte fra Europa-Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen.

– Målrettede onlinehøringer med deltagelse af centrale interessenter vedrørende miljøaftryksmetoderne (fra den 12. november 2018 til den 18. december 2018) med 124 respondenter[44].

– En åben offentlig høring om initiativet vedrørende grønne anprisninger mellem den 27. august og den 3. december 2020, hvor der blev indsendt 362 bidrag.

- Nogle *erhvervssammenslutninger* foreslog anvendelsen af uafhængige certificerings- og verifikationsorganisationer, der opererer i overensstemmelse med ISO 14025.

---

42 Oversigt over alle høringer, der er gennemført i forbindelse med konsekvensanalysen, findes i bilag 2 til COM (2022) 85 final.

43 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1740-Towards-an-EU-Product-Policy-Framework-contributing-to-the-Circular-Economy_da.

44 https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/EF_stakeholdercons19.pdf.

- *Store virksomheder* fremhævede, at EU-rammen bør give mulighed for fleksibilitet med hensyn til det kommunikationsmedie, der anvendes til at fremsætte anprisninger.
- *Miljø-NGO'er* gav udtryk for, at samlede miljøscorer på ingen måde bør være en metode til at skjule afvejninger og bør undgås.
- *Forbruger-NGO'er* anførte også, at miljøanprisninger kan underbygges ved brug af eksisterende værktøjer såsom type 1-miljømærker, Eco Lighthouse, EMAS og ISO14001.
- Nogle få repræsentanter for de *offentlige myndigheder* mente, at det burde være muligt at underbygge anprisninger ved brug af "officielle" miljømærker såsom Svanemærket og EU's miljømærke. Offentlige forvaltninger foretrækker i nogen grad uafhængig certificering og verifikation.
- *Borgerne* foretrækker akkrediterede organisationers uafhængige certificering og verifikation.

Der blev afholdt en interessentworkshop med flere møder i november 2020 med fokus på generel feedback, feedback om kommunikationsmuligheder, om praktiske udfordringer for virksomheder i forbindelse med underbygning af miljøanprisninger, om pålideligheden af oplysninger og om konsekvenser for miljømærker. I gennemsnit 200 interessenter deltog i de enkelte møder[45]. Workshopperne bekræftede, at grønvaskning skal håndteres, og at der er behov for en harmoniseret tilgang på EU-plan. En række interessenter anførte, at der fortsat er behov for at anvende EU-miljømærket og andre pålidelige type I-miljømærker.

3.2 Konsekvensanalyse

3.2.1 Problemformulering og foretrukken løsning

Dette forslag er baseret på konsekvensanalysen offentliggjort sammen med Kommissionens forslag om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling[46]. Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol afgav først en negativ udtalelse (med omfattende bemærkninger) den 5. februar 2021. Efter en betydelig revision af det oprindelige udkast afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med yderligere bemærkninger den 17. september 2021[47]. Bilag I til konsekvensanalysen viser, hvordan bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol blev håndteret.

I konsekvensanalysen identificeres to problemer, der er opdelt i en række delproblemer. I dette forslag er der fokus på et af de to problemer og to af underproblemerne.

Problemstilling 2: Forbrugerne udsættes for vildledende handelspraksis i forbindelse med produkters bæredygtighed.

Delproblem 2.2: Forbrugerne præsenteres for uklare eller dårligt underbyggede miljøanprisninger ("grønvaskning") fra virksomhedernes side.

Delproblem 2.3: Forbrugerne præsenteres for bæredygtighedsmærker, der ikke altid er gennemsigtige eller troværdige[48].

45 Flere oplysninger findes på: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/initiative_on_green_claims.htm.

46 SWD(2022) 85 final.

47 SEC(2022) 165.

48 I dette forslag er der ikke fokus på digitale informationsværktøjer, som behandles i forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling.

Der blev overvejet en række løsninger for hvert enkelt delproblem. Direktivet om urimelig handelspraksis og ændringen heraf skal fungere som lex generalis. Det blev derfor besluttet, at nogle af elementerne i de foretrukne løsninger, der blev valgt i konsekvensanalysen for at løse delproblem 2.2 og delproblem 2.3, ikke ville blive gennemført via initiativet om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, men via dedikeret og supplerende lex specialis, et forslag om miljøanprisninger.

På grundlag af en multikriterieanalyse suppleret med en cost-benefit-analyse og en kvalitativ vurdering af de forskellige løsningers proportionalitet blev der foreslået en kombination af to foretrukne løsninger[49] på disse problemer:

1) Forbud mod miljøanprisninger, der ikke opfylder et minimumssæt af kriterier[50] (for at løse delproblem 2.2)

Den foretrukne løsning vil sikre, at forbrugerne beskyttes mod grønvaskning, da erhvervsdrivende, der fremsætter sådanne anprisninger, skal opfylde en bestemt standard. Det vil også lette forbrugerbeskyttelsesmyndighedernes håndhævelse.

2) Forbud mod bæredygtighedsmærker, der ikke opfylder minimumskrav vedrørende gennemsigtighed og troværdighed[51] (for at løse delproblem 2.3)

Den foretrukne løsning vil sikre, at forbrugerne beskyttes mod at blive vildledt af sådanne mærker og værktøjer.

I forbindelse med udarbejdelsen af dette initiativ blev der desuden identificeret følgende yderligere foranstaltninger, som skal øge effektiviteten af EU's regler om miljøanprisninger:

- **oprettelse af en verifikationsmekanisme**, der skal lette gennemførelsen og håndhævelsen af minimumskriterierne for underbygning af anprisninger og sikre, at de overholdes, at der skabes lige vilkår på EU-markedet, og at virksomheder, der opererer i det indre marked, har større retssikkerhed og færre byrder
- **anvendelse af samlede scorer for miljøvirkninger**, der skal **begrænses** til miljøanprisninger, herunder mærker, som **kun** er indført **på EU-plan**, med det formål at sikre **gennemførelsen** af erfaringerne fra arbejdet med en fælles standardiseret metode på EU-plan (jf. boksen nedenfor)
- muligheden for at **udelukke mikrovirksomheder** fra kravene om underbygning og tilknyttede regler om kommunikation for at undgå uforholdsmæssige indvirkninger for de mindste erhvervsdrivende
- **effektiv begrænsning af udbredelsen af miljømærke**r og fokus i indsatsen på at øge udbredelsen af eksisterende offentlige ordninger og på at udvikle mærkningskrav på EU-plan for det indre marked:
  - oprettelse af nye private ordninger bør kun godkendes af medlemsstaterne, hvis de skaber merværdi
  - det bør forbydes at oprette nye offentlige ordninger på nationalt eller regionalt plan. Der bør kun udvikles nye offentlige ordninger på EU-plan.

49 SWD(2022) 85 final, Section 7: Preferred Policy Options, s. 59.
50 SWD (2022) 85 final, s. 29.
51 SWD (2022) 85 final, s. 31.

Erfaringer fra arbejdet med en standardmetode til underbygning af anprisninger om miljøvirkninger

Da Kommissionen indledte forberedelsen af et initiativ om grønne anprisninger, iværksatte den arbejde og høringer om muligheden for at anvende en *standardmetode* til at underbygge miljøanprisninger. I dette arbejde var der fokus på anvendelsen af EU's metoder til vurdering af produkters og organisationers miljøaftryk til underbygning af miljøanprisninger. Afhængigt af produktkategori gør disse metoder[52] det muligt at måle et produkts eller en organisations miljøpræstationer i hele værdikæden fra udvinding af råmaterialer til bortskaffelse. Miljøaftryksmetoderne har til formål at tilvejebringe solide og effektive metoder udviklet i fuld åbenhed med interessenterne og baseret på videnskabelig dokumentation.

I det forberedende arbejde overvejede Kommissionen som en af disse muligheder at etablere en EU-retlig ramme, der kræver, at virksomheder, som fremsætter anprisninger vedrørende virkninger, der er omfattet af miljøaftryksmetoderne[53], underbygger dem ved hjælp af disse metoder. Selv om miljøaftryksmetoderne gør det lettere for virksomheder at identificere de områder, hvor de bør forbedre deres miljøvirkninger og -præstationer, og hvor de i tilstrækkelig grad kan underbygge bestemte anprisninger på en række produktkategorier, dækker metoderne imidlertid endnu ikke alle relevante påvirkningskategorier for alle produkttyper (f.eks. for så vidt angår havfiskeri — den pågældende fiskebestands bæredygtighed, for så vidt angår fødevarer og landbrugsprodukter — biodiversitet og naturbeskyttelse på bedriftsniveau, samt for så vidt angår frigivelse af mikroplast — forskellige landbrugsmetoder), og de kan derfor give et ufuldstændigt billede af et produkts miljømæssige egenskaber i forbindelse med grønne anprisninger. Der fremsættes desuden også mange miljøanprisninger om miljøaspekter (f.eks. holdbarhed, genbrugsmuligheder, reparationsmuligheder, genanvendelighed, genanvendt indhold, anvendelse af naturligt indhold), hvor miljøaftryksmetoderne ikke er tilstrækkelige som den eneste underbygningsmetode. Det har sine begrænsninger at tackle et meget bredt og hurtigt skiftende område som miljøanprisninger ved brug af en enkelt metode. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at foreskrive en enkelt metode som miljøaftryksmetoden som standardmetoden til underbygning af alle miljøanprisninger, og der vil være en risiko for, at virksomhederne ikke er i stand til at formidle oplysninger om relevante miljøaspekter eller miljøpræstationer i forbindelse med deres produkter eller aktiviteter.

Af disse grunde og på grundlag af resultaterne af høringen, en intern vurdering af konsekvenserne i form af byrder for virksomheder og yderligere udvekslinger med interessenter var der ikke opbakning til muligheden for at anvende *én standardmetode* til at underbygge miljøanprisninger. I stedet blev en mere fleksibel tilgang baseret på den foretrukne løsning i den konsekvensanalyse, der blev udarbejdet i forbindelse med initiativet om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, anset for hensigtsmæssig.

3.2.2. Den foretrukne løsnings virkninger

Den løsning, der blev foretrukket på grundlag af cost-benefit-analysen af konsekvensanalysen, er blevet omsat til en række bestemmelser i både forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling og forslaget om miljøanprisninger. De

[52] Yderligere oplysninger om metoderne og den pilottestfasen kan findes her: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/.

[53] Klimaændringer, ozonnedbrydning, toksicitet for mennesker — kræft, toksicitet for mennesker — ikke-kræft, partikelstof, ioniserende stråling. sundhedsvirkninger, fotokemisk ozondannelse, sundhedsvirkninger, forsuring, eutrofiering — terrestrisk, eutrofiering — ferskvand, eutrofiering — havvand, økotoksicitet — ferskvand, arealanvendelse, vandforbrug, ressourceanvendelse — mineraler og metaller, ressourceanvendelse — fossil.

virkninger, der er anført nedenfor, vedrører den foretrukne løsning som helhed og omfatter således bestemmelser fra begge forslag.

Forslaget indeholder foranstaltninger, som er relevante for Kommissionens "én ind, én ud"-tilgang, der skal mindske den administrative byrde, og som der tidligere blev rapporteret om og taget højde for i den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling.

- **Forventede virkninger af det fastsatte anvendelsesområde**

Forslaget indfører minimumskrav til underbygning og kommunikation af miljøanprisninger, der er underlagt tredjepartsverifikation, som skal foretages, inden anprisningen anvendes i kommerciel kommunikation. Selv om denne foranstaltning forventes at fjerne vildledende eller falske anprisninger og vil bidrage til at sikre korrekt håndhævelse, vil den medføre yderligere omkostninger for erhvervsdrivende, der ønsker at fremsætte sådanne anprisninger. Virkningerne for mindre virksomheder forventes at være forholdsmæssigt større end for større virksomheder. Af denne grund og for at sikre, at de mindste virksomheder (f.eks. små familiebrug, der sælger direkte til forbrugerne) ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt af disse ekstra administrative omkostninger, fritager forslaget mikrovirksomheder (under 10 ansatte og en årlig omsætning på højst 2 mio. EUR[54]) fra forpligtelserne i dette forslag med hensyn til krav vedrørende underbygning og kommunikation i forbindelse med vurdering af underbygningen. Hvis disse mindste virksomheder ønsker at få udstedt en overensstemmelsesattest for en miljøanprisning, der er anerkendt i hele Unionen, skal de dog opfylde alle kravene i dette forslag.

Alle erhvervsdrivende, herunder de mindste virksomheder, er imidlertid fortsat omfattet af direktivet om urimelig handelspraksis. Det betyder, at direktivets generelle regler om miljøanprisninger stadig vil finde anvendelse, og at de forbrugere, der er berørt af urimelig handelspraksis, stadig vil kunne indgive klager til de kompetente myndigheder og søge erstatning ved nationale domstole og EU-domstole.

Desuden anmodes medlemsstaterne i forslaget om at træffe passende foranstaltninger til at hjælpe små og mellemstore virksomheder med at opfylde kravene i forslaget. Med lettere adgang til foranstaltninger såsom finansiel støtte og organisatorisk og teknisk bistand forventes det, at disse virksomheder vil blive tilskyndet til at deltage i den grønne omstilling.

- **Forventede virkninger af kravene til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger**

Ved at forbyde anprisninger, der ikke opfylder minimumskriterierne, vil denne foranstaltning bidrage til at **forbedre pålideligheden af de oplysninger**, der gives til forbrugerne, og den vil derfor have en **positiv indvirkning på forbrugernes beslutningstagning** og gøre det lettere at vælge produkter med bedre miljøpræstationer og dermed øge forbrugervelfærden. Når bestemte forbrugere køber produkter, der helt klart er bedre for miljøet, anslås det, at **indvirkningen på miljøet vil være meget positiv**.

Med hensyn til **indvirkningen på virksomhederne** skal anprisninger, der ikke opfylder disse minimumskriterier, fjernes. Fjernelsen af anprisningerne vil kræve justeringer af produktemballage, foldere osv., men dette vil være en engangstilpasningsomkostning[55].

---

54 Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

55 For en meget lille andel af produkter på lager lige før godkendelsen af denne løsning antages det, at anprisningerne vil blive fjernet af sælgeren (f.eks. ved at skjule dem med en mærkat). Dette vil medføre visse omkostninger i de

Desuden **vil virksomhederne skulle afholde omkostningerne til underbygning af anprisninger**. Disse omkostninger vil i høj grad afhænge af, hvilken type miljøanprisninger virksomheden frivilligt ønsker at fremsætte, og for hvor mange produkter. Anprisninger vedrørende et produkts miljøpåvirkning i hele dets livscyklus (f.eks. reduktion af drivhusgasemissioner i hele livscyklussen og værdikæden) vil kræve en betydeligt højere investering end anprisninger med fokus på et specifikt miljøaspekt (f.eks. genanvendt indhold i emballagen). Afhængigt af kravets art og kompleksitet kan de dermed forbundne omkostninger til underbygning variere betydeligt. Omkostningerne til underbygning af en simpel anprisning, f.eks. vedrørende materialer anvendt i produktionen, anslås f.eks. til 500 EUR[56]. Hvis en virksomhed f.eks. beslutter at fremsætte en anprisning om et af deres produkters miljøaftryk og vælger at gennemføre en undersøgelse ved hjælp af metoden vedrørende produkters miljøaftryk, vil det koste ca. 8 000 EUR (dette beløb kan falde til 4 000 EUR, hvis der findes regler for en produktkategoris miljøaftryk). Hvis den pågældende anprisning f.eks. vedrører selve organisationens fodaftryk, kan anvendelsen af metoder vedrørende organisationers miljøaftryk til underbygning af anprisningen beløbe sig til 54 000 EUR (hvis der ikke findes sektorregler)[57].

Det er dog fortsat virksomhedernes beslutning at anvende (eller ikke at anvende) miljøanprisninger i *frivillig* kommercielle kommunikation. Det betyder, at **virksomhederne kan kontrollere deres omkostninger** ved at afgrænse en eventuel anprisning under hensyntagen til det forventede afkast. Kort sagt er omkostningerne til underbygning af frivillig karakter for virksomheder, da de er en del af virksomhedens markedsføringsstrategi, og det er derfor vanskeligt at foretage troværdige skøn over de samlede omkostninger for EU-markedet.

Med hensyn til **håndhævelsesomkostninger og andre omkostninger** skal de kompetente myndigheder vurdere, i hvilket omfang den specifikke anprisning opfylder kriterierne i denne løsning, dvs. om den virksomhed, der fremsætter anprisningen, er i besiddelse af en overensstemmelsesattest udstedt af en akkrediteret verifikator. En række af de adspurgte forbrugerbeskyttelsesmyndigheder anførte imidlertid, at løsningen kan føre til besparelser, da den vil betyde, at der er behov for færre ressourcer til at underbygge deres vurdering af grønvaskning.

- **Forventede virkninger af kravene vedrørende kommunikation af anprisninger**

Det forventes, at reglerne om kommunikation vil resultere i klarere og mere gennemsigtige anprisninger og dermed **øge forbrugervelfærden**. Med hensyn til omkostninger for virksomhederne vil de ekstra omkostninger ved at opfylde kommunikationskravene, når vurderingen til underbygning af anprisningen er foretaget, være ubetydelige og primært indgå i omkostningerne til underbygning.

- **Forventede virkninger af kravene til mærkningsordninger**

Indførelsen af minimumskriterier for alle miljømærker vil øge gennemsigtigheden og troværdigheden af mærker (og forsinke eller ligefrem begrænse den nuværende vækst i

---

første to år af gennemførelsen af denne løsning for en lille andel af produkter på lager, hvorefter det antages, at alle disse produkter er blevet solgt.

56 Internt skøn for en specifikt anprisning vedrørende en individuel indvirkning (f.eks. andel i % af biobaseret (eller genanvendt) indhold i et produkt), for hvilken dokumentationen er klar, dvs. en anprisning, der kan underbygges med lettilgængelige oplysninger/dokumenter om materialer anvendt i produktionen.

57 Internt skøn vedrørende validering af en anprisning om hele organisationens miljøaftryk. Gennemsnitsværdier baseret på en yderligere målrettet undersøgelse foretaget af GD ENV med input fra syv af de vigtigste konsulenter, der har støttet udviklingen af regler for produktkategoriers miljøaftryk/sektorregler for organisationers miljøaftryk (PEFCR/OEFSR), krydstjekket med andre kilder i litteraturen.

antallet af disse mærker) og forbedre kvaliteten af forbrugernes beslutningstagning. Forbrugerne vil få sikkerhed for, at produkter forsynet med et bæredygtighedsmærke opfylder minimumskrav vedrørende gennemsigtighed og troværdighed, hvilket vil øge forbrugernes tillid til og forståelse af mærkerne. Disse yderligere krav til forvaltning af mærkningsordningerne forventes at reducere antallet af mærker, da ordninger, der ikke er robuste, vil blive udfaset. Det skal bemærkes, at betingelserne for at tilslutte sig miljømærkeordninger for små og mellemstore virksomheder står i et rimeligt forhold til virksomhedernes størrelse og omsætning.

Indførelsen af minimumskriterier for vurdering af rimeligheden af bæredygtighedsmærker, jf. løsning 2.3.B, forventes at øge **forbrugervelfærden**. Med hensyn til **virkninger for virksomhederne** forventes denne foranstaltning at bidrage til lige vilkår for produkter med mærker, da alle vil skulle overholde de samme minimumskriterier. Desuden vil det også bidrage til at skabe lige vilkår for organisationer, der anvender mærker.

Desuden forventes denne foranstaltning at bidrage til at mindske hindringerne for grænseoverskridende handel ved at undgå ikkeharmoniserede nationale tilgange i de medlemsstater, der har problemer med udbredelsen af uigennemsigtige eller utroværdige mærker/logoer. Dette vil mindske retsusikkerheden og omkostningerne for virksomhederne, da de vil skulle overholde de samme regler i det indre marked.

Der forventes visse **administrationsomkostninger** for de enheder, der driver og forvalter mærkerne/logoerne[58]. De vil også have betydelige **overholdelsesomkostninger** som følge af gennemførelsen af de nødvendige ændringer i deres interne processer, herunder tredjepartscertificering af de enkelte ansøgninger (hvis de ikke allerede gør det i referencescenariet). Omkostningerne for de enheder, der driver og forvalter mærkerne, som beregnet i konsekvensanalysen vil blive væltet over på de producenter og sælgere, der ansøger om mærket.

Med hensyn til **indirekte omkostninger** forventes omkostningerne til ansøgning om mærker at stige. På den anden side kan den øgede harmonisering mindske behovet for at ansøge om flere mærker.

De anslåede **håndhævelsesomkostninger** for den offentlige forvaltning i konsekvensanalysen forventes ikke at være betydelige, da de foreslåede minimumskriterier kræver, at alle relevante oplysninger stilles til rådighed online, og mærkerne skal verificeres af tredjepart.

Yderligere mærkningsforanstaltninger, der er udviklet uden for rammerne af konsekvensanalysen, vil i høj grad støtte opfyldelsen af målet om at standse udbredelsen af miljømærkeordninger i hele EU og forbedre det indre markeds funktion. Ved at sætte en stopper for nye offentlige ordninger vil regionale og nationale myndigheder blive forhindret i at udvikle mærker og mærkningsordninger, som skal revideres eller opgives kort tid efter indførelsen af et tilsvarende mærke på EU-plan. Perioden mellem vedtagelsen af denne foranstaltning og dens gennemførelse vil give tid til planlægning og forhindre disse ekstraomkostninger for offentlige myndigheder. Udvikling af mærker på EU-plan for de samme produktgrupper vil også sikre en mere effektiv udnyttelse af ressourcer, end hvis de blev udviklet på nationalt plan.

Den ukontrollerede indførelse af nye mærkningsordninger udviklet af private operatører vil også blive reduceret. Medlemsstaternes myndigheder skal validere udviklingen af sådanne ordninger på grundlag af deres merværdi. Dette forventes at bidrage til at mindske udbredelsen af ordninger. Det er vanskeligt at anslå de **offentlige myndigheders**

[58] Der er nærmere oplysninger om administrationsomkostningerne i SWD (2022) 85 final, s. 200.

administrationsomkostninger til udvikling og gennemførelse af valideringsproceduren, fordi der ikke er nogen sikkerhed for det mulige antal ansøgninger. Denne foranstaltning forventes at medføre **administrationsomkostninger for virksomhederne** forbundet med indsendelsen af de oplysninger, der ledsager deres ansøgning til medlemsstaternes myndigheder om udvikling af en privat mærkningsordning. Disse administrationsomkostninger er endnu ikke blevet oplyst og er relevante for "én ind, én ud"-tilgangen for at mindske den administrative byrde. Omkostningerne forventes dog ikke at være betydelige, da antallet af sådanne indsendelser forventes at være relativt lavt på grund af den forudgående meddelelse om begrænsninger i indførelsen af sådanne ordninger som følge af tidsintervallet mellem datoen for dette forslag og gennemførelsesdatoen (forventes at være ca. fire år).

Begrænsningen af muligheden for at anvende mærker med en rating eller score baseret på en aggregeret indikator for miljøvirkninger til kun at omfatte mærker, der er udviklet på EU-plan, har til formål at mindske forvirringen blandt forbrugerne og misinformation samt den generelle udbredelse af mærker. Der er risiko for, at en aggregeret indikator på grund af sin karakter kan anvendes til at udvande de negative virkninger af visse af produktets parametre med mere positive virkninger af andre parametre og videregive vildledende oplysninger til forbrugeren om produktets faktiske vigtigste virkninger. Det er vigtigt at sætte en stopper for potentielle ordninger med en samlet score på regionalt eller nationalt plan for at sikre harmonisering i det indre marked. Desuden er sådanne mærker normalt baseret på forskellige metoder for den samme produktgruppe, hvilket kan resultere i, at det samme produkt vurderes forskelligt afhængigt af ordningen.

- **Forventede virkninger af den forudgående verificering**

Den forudgående verificering, der udføres af uafhængige akkrediterede organer, vil lette og støtte **håndhævelsen af kravene i forslaget** uden at lægge et uforholdsmæssigt stort pres på de kompetente myndigheders ressourcer. Overensstemmelsesattesten gør det let for de lokale kompetente myndigheder at kontrollere pålideligheden af en anprisning på markedet. Klager over anprisninger, for hvilke der findes en gyldig overensstemmelsesattest, kan behandles hurtigere, hvilket kan bidrage til **omkostningsbesparelser ved håndhævelse** sammenlignet med status quo-scenariet.

Virksomheder, der fremsætter miljøanprisninger, vil **drage fordel af certificeringen** af anprisninger, fordi en overensstemmelsesattest, der er anerkendt i hele EU, vil give retssikkerhed og kun kræve én certificering i EU, hvilket vil gøre certificeringsprocessen billigere og lettere for enheder, der handler på det indre marked.

Med hensyn til **virksomhedernes administrationsomkostninger** vil de skulle indgive en forudgående anmodning til en "verifikator" om en overensstemmelsesattest, inden de fremsætter en miljøanprisning. Disse administrationsomkostninger vil afhænge af omfanget af de enkelte frivillige anprisninger og det forventede antal anprisninger, hvilket gør det vanskeligt at anslå de samlede omkostninger for EU-markedet på en troværdig måde. Derfor er disse omkostninger endnu ikke blevet oplyst, selv om de er relevante for "én ind, én ud"-tilgangen for at mindske den administrative byrde.

- **Forventede fremskridt hen imod relevante mål for bæredygtig udvikling**

For så vidt angår verdensmål nr. 12 om sikring af bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre forventes gennemførelsen af den foretrukne løsning i dette forslag og i forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling at føre til et stigende salg af produkter, som ikke vildleder forbrugerne med hensyn til deres miljøvirkninger. Initiativerne forventes at beskytte forbrugerne bedre mod urimelig handelspraksis såsom

grønvaskning eller uigennemsigtige frivillige bæredygtighedsmærker, som ikke er forenelige med den grønne omstilling. Med hensyn til verdensmål nr. 13 om klimaindsatsen forventes initiativerne at føre til en besparelse på 5-7 mio. ton CO2e over en periode på 15 år[59].

3.3. Målrettet regulering og forenkling

Forslaget er et nyt initiativ, der har til formål at supplere de generelle direktiver vedrørende forbrugerlovgivning og specifikt som lex specialis forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling. Forslaget tager direkte sigte på at mindske regelbyrden ved at styrke det indre marked for grønne produkter og virksomhederne og ved at fastsætte minimumskriterier for miljøanprisninger. Det vil mindske risikoen for retlig fragmentering af det indre marked og øge retssikkerheden. Dette forventes til gengæld at medføre omkostningsbesparelser for virksomheder, der ønsker at fremsætte sådanne anprisninger, og for kompetente myndigheder med ansvar for håndhævelse af forbrugerlovgivning. Forslaget indeholder desuden en bestemmelse om revision seks år efter ikrafttrædelsen for at vurdere, om direktivets mål er nået, og om der er behov for yderligere harmonisering med hensyn til underbygning og kommunikation af miljøanprisninger for at nå disse mål på en mere effektiv måde. Forslaget vedrører miljøanprisninger i både det fysiske og digitale miljø og anses derfor for at være gearet til digitalisering.

3.4. Grundlæggende rettigheder

Forslaget er i overensstemmelse med artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i henhold til hvilken EU skal sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Dette vil blive sikret ved at sikre pålideligheden, sammenligneligheden og verificerbarheden af miljøanprisninger og ved at sætte en stopper for grønvaskning og anvendelse af upålidelige og uigennemsigtige miljøanprisninger og -mærker. Forslaget vil også styrke retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedringen af miljøkvaliteten som fastsat i chartrets artikel 37. Ved at bekæmpe grønvaskning vil forslaget desuden sikre lige vilkår for virksomheder, der markedsfører sig selv som grønne, og dermed garantere friheden til at oprette og drive egen virksomhed i overensstemmelse med EU-retten og national ret og praksis.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Initiativet omfatter et budget på i alt ca. 25 mio. EUR frem til 2027 (dvs. under den nuværende FFR).

Som beskrevet i finansieringsoversigten omfatter initiativet menneskelige ressourcer og administrative udgifter til gennemførelse af direktivet og udarbejdelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.
Det indeholder også bevillinger, som vil blive fuldt finansieret gennem omfordeling inden for Life-programmets bevillingsramme. Som det fremgår af tabellerne i afsnit 3 i finansieringsoversigten, dækker dette beløb erhvervelsen af datasæt om miljøaftryk og andre datasæt, der er nødvendige for at hjælpe virksomheder, navnlig SMV'er, med at opfylde kravene i forslaget om miljøanprisninger. Offentlig adgang til disse oplysninger for SMV'er, større virksomheder, offentlige agenturer og alle interesserede parter vil bidrage til at reducere omkostningerne til udvikling og styrkelse af deres egne metoder og kan potentielt bidrage til at nedbringe omkostningerne for brugerne af de udviklede metoder. Adgangen til datasæt om miljøaftryk vil også støtte gennemførelsen af andre EU-politikker om miljømæssig

[59] SWD(2022) 85 final.

bæredygtighed og hjælpe forbrugerne med at træffe de rette valg, f.eks. forslaget til en forordning om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Forordningen giver mulighed for at fastsætte obligatoriske oplysningskrav, som også kan knyttes til mærkningskrav, og vil resultere i forbedrede informationsstrømme gennem digitale produktpas. Datasættene for miljøaftryk vil understøtte beregningen og fastsættelsen af oplysnings- og præstationskrav i delegerede retsakter knyttet til forordningen, f.eks. vedrørende CO2-fodaftryk og miljøaftryk, baseret på et harmoniseret sæt sekundære data af høj kvalitet. Disse data og evidensbaserede politikker vil tilsammen sikre, at forbrugeren er bedre informeret og kan have tillid til de miljøoplysninger, som virksomhederne tilvejebringer.

5. ANDRE ELEMENTER — GENNEMFØRELSESPLANER OG OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTERINGSORDNING

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af opfyldelsen af målene i dette direktiv senest seks år efter dets vedtagelse. Medlemsstaterne skal regelmæssigt overvåge anvendelsen af dette direktiv på grundlag af en oversigt over miljøanprisninger, der er blevet meddelt de håndhævende myndigheder. Medlemsstaterne skal hvert år meddele Kommissionen disse oplysninger. Det Europæiske Miljøagentur skal offentliggøre en rapport hvert andet år med sin vurdering af udviklingen af miljøanprisninger og mærkningsordninger i de enkelte medlemsstater.

6. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR DE ENKELTE BESTEMMELSER I FORSLAGET

6.1. Forslagets anvendelsesområde

Anvendelsesområdet fastsættes i artikel 1. I forslaget fastsættes minimumskrav til underbygning og kommunikation af frivillige miljøanprisninger og miljømærkeordninger i virksomheders handelspraksis over for forbrugerne, uden at dette berører anden EU-lovgivning, der fastsætter betingelser for miljøanprisninger for bestemte produkter eller sektorer (som beskrevet i afsnit 1.2).

6.2. Krav til underbygning af miljøanprisninger

I artikel 3 i forslaget fokuseres på elementer, der ikke er integreret i forbrugerbeskyttelseslovgivningen, navnlig vedrørende underbygning af anprisninger, og nogle elementer præciseres yderligere. Ifølge forslaget skal underbygningen af udtrykkelige miljøanprisninger baseres på en vurdering, der opfylder de valgte minimumskriterier, for at undgå vildledende anprisninger. Den underliggende vurdering skal således:

– bygge på anerkendt videnskabelig dokumentation og den nyeste tekniske viden

– påvise betydningen af virkninger, aspekter og præstationer set ud fra et livscyklusperspektiv

– tage hensyn til alle væsentlige aspekter og virkninger ved vurderingen af resultaterne

– påvise, om anprisningen er nøjagtig for hele produktet eller kun for visse bestanddele (for hele livscyklussen eller kun for visse faser, for alle den erhvervsdrivendes aktiviteter eller kun for visse aktiviteter)

– påvise, at anprisningen ikke blot opfylder lovbestemte krav

– tilvejebringe oplysninger om, hvorvidt produktets miljøpræstationer er væsentligt bedre, end hvad der er almindelig praksis

– undersøge, om et positivt resultat fører til en betydelig forværring af en anden indvirkning

– kræve, at kompensationer for drivhusgasemissioner rapporteres på en gennemsigtig måde

– omfatte nøjagtige primære eller sekundære data.

Mikrovirksomheder (under 10 ansatte og med en årlig omsætning på højst 2 mio. EUR[60]) er undtaget fra kravene i denne artikel, medmindre de ønsker at få udstedt en overensstemmelsesattest for miljøanprisningen, og de skal i så fald opfylde disse krav.

I artikel 4 fastsættes desuden yderligere krav til sammenlignende anprisninger (dvs. anprisninger, hvori det angives eller antydes, at et produkt eller en erhvervsdrivende har færre eller flere miljøvirkninger eller klarer sig bedre eller dårligere med hensyn til miljøaspekter end andre produkter eller erhvervsdrivende). Disse krav er:

- anvendelse af tilsvarende oplysninger til vurdering af de sammenlignede produkters miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer
- anvendelse af data, der er genereret eller tilvejebragt på en tilsvarende måde, for de sammenlignede produkter eller erhvervsdrivende
- dækningen af faser i værdikæden er tilsvarende for de sammenlignede produkter og erhvervsdrivende og sikrer, at de vigtigste faser tages i betragtning for de sammenlignede produkter og erhvervsdrivende
- dækningen af miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer er tilsvarende for de sammenlignede produkter og erhvervsdrivende og sikrer, at de vigtigste tages i betragtning for alle sammenlignede produkter og erhvervsdrivende
- de antagelser, der ligger til grund for sammenligningen, er gjort på tilsvarende måde for de sammenlignede produkter og erhvervsdrivende.
- for sammenlignende anprisninger om forbedring af virkninger (sammenlignet med tidligere produktversion) skal der redegøres for forbedringens indvirkning på andre aspekter og virkninger, og referenceåret skal angives.

Forskellige typer anprisninger skal underbygges på forskellige niveauer. Forslaget foreskriver ikke en enkelt metode, og der stilles ikke krav om, at der foretages en fuldstændig livscyklusanalyse for hver type anprisning. I den vurdering, der anvendes til at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger, skal der tages hensyn til produktets livscyklus eller den erhvervsdrivendes generelle aktiviteter for at identificere de relevante virkninger, der angives i anprisningerne, og således at den erhvervsdrivende ikke udelader relevante aspekter. Dette er også nødvendigt for at kontrollere, om de anpriste fordele fører til en overførsel af virkninger til andre stadier af livscyklussen eller til en betydelig forøgelse af andre miljøvirkninger.

Hvis vurderingen skal betragtes som solid, bør den omfatte primære virksomhedsspecifikke data om relevante aspekter, der bidrager væsentligt til miljøpræstationerne for det produkt eller den erhvervsdrivende, anprisningen vedrører. Forbrugerbeskyttelsesmyndighederne i nogle lande er begyndt at sætte spørgsmålstegn ved produktspecifikke miljøanprisninger, hvis der ikke er anvendt primære data ved underbygningen. Der bør findes den rette balance mellem at sikre relevante og solide oplysninger til underbygning af anprisninger og den indsats, der er nødvendig for at indsamle primære data under hensyntagen til tilgængeligheden af primære data. I kravet om at medtage primære data bør det overvejes, hvor stor indflydelse den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, har på den pågældende proces, og om der

60 EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

foreligger primære data. I kravet bør der også tages hensyn til, om processerne gennemføres af den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, og, hvis dette ikke er tilfældet, om den erhvervsdrivende har adgang til primære data om processen. Hvis processen ikke gennemføres af den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, og hvis primære data ikke foreligger, bør det desuden være tilladt at anvende sekundære data, selv for processer, der bidrager væsentligt til produktets eller den erhvervsdrivendes miljøpræstationer. Under alle omstændigheder bør både primære og sekundære data, dvs. gennemsnitsdata, være af høj kvalitet og meget nøjagtige.

Det anses for hensigtsmæssigt at behandle klimarelaterede anprisninger baseret på kompensationer på en mere gennemsigtig måde. For klimarelaterede anprisninger kræves det derfor i forslaget, at erhvervsdrivendes *kompensationer* for drivhusgasemissioner skal rapporteres særskilt fra drivhusgasemissioner som yderligere miljøoplysninger, hvilket også er tilgangen i metoderne vedrørende produkters og organisationers miljøaftryk. Desuden bør det også angives i disse oplysninger, om disse kompensationer vedrører emissionsreduktioner eller -optag, og det bør sikres, at de anvendte kompensationer har en høj grad af integritet og er korrekt bogført, således at de afspejler den påståede indvirkning på klimaet på en sammenhængende og gennemsigtig måde.

Mikrovirksomheder er undtaget fra kravene i denne artikel, medmindre de ønsker at få udstedt en overensstemmelsesattest for miljøanprisningen, og de skal i så fald opfylde disse krav.

Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at supplere kravene til underbygning af visse typer anprisninger. Disse delegerede retsakter bør i princippet følge resultaterne af overvågningen af udviklingen af miljøanprisninger på markedet for at gøre det muligt at prioritere anprisninger, der kan vildlede forbrugerne. For visse typer anprisninger kan det imidlertid være nødvendigt, at Kommissionen griber ind i en tidligere fase.

6.3. Krav vedrørende kommunikation af miljøanprisninger

Bestemmelserne i artikel 5 adresserer problemet med manglen på pålidelige oplysninger om produkters miljøegenskaber[61] for de erhvervsdrivende, der fremsætter en miljøanprisning. Disse krav understøtter også målet om at sikre, at der fremsættes miljøanprisninger vedrørende produkter eller erhvervsdrivende, hvor miljøfordelene er større sammenlignet med almindelig praksis.

Det fastsættes navnlig i forslaget, at alle anprisninger, der kommunikeres:

- kun må vedrøre miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer, der er vurderet i overensstemmelse med kravene til underbygning fastsat i dette forslag og er identificeret som væsentlige for det pågældende produkt eller den pågældende erhvervsdrivende
- hvor det er relevant for anprisningen, skal indeholde oplysninger om, hvordan forbrugerne på passende vis kan anvende produktet til at mindske miljøvirkningerne
- skal ledsages af oplysninger om underbygningen (herunder oplysninger om produkt eller den erhvervsdrivendes aktiviteter, om aspekter, virkninger eller præstationer angivet i anprisningen, om andre anerkendte internationale standarder, hvor det er

[61] SWD(2022) 85 final, s.50. "Med hensyn til delproblem 1.1 (mangel på pålidelige oplysninger om produktets miljøegenskaber på salgsstedet) er alle løsninger blevet forkastet på et tidligt tidspunkt, da deres merværdi ikke kunne påvises, og da foranstaltningerne truffet inden for rammerne af initiativet om grønne anprisninger og initiativet om bæredygtige produkter forventes at mindske dette underproblem betydeligt."

relevant, om underliggende undersøgelser og beregninger og om, hvordan de angivne forbedringer i anprisningen opnås, og om overensstemmelsesattesten og verifikatoren).

Mikrovirksomheder er undtaget fra kravene i denne artikel om fremlæggelse af oplysninger om underbygningen, medmindre de ønsker at få udstedt en overensstemmelsesattest for miljøanprisningen, og de skal i så fald opfylde disse krav.

Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at supplere kravene vedrørende kommunikation for visse typer krav, hvis dette er nødvendigt for at komplementere de supplerende regler om underbygning, der er vedtaget i henhold til artikel 3. Endvidere fastsættes det i artikel 6, at sammenlignende anprisninger vedrørende en forbedring af et produkts miljøpåvirkning sammenlignet med et produkt fra samme erhvervsdrivende, eller som den erhvervsdrivende ikke længere sælger til forbrugerne, skal baseres på dokumentation for, at forbedringen er betydelig og opnået inden for de seneste fem år.

6.4. Bestemmelser om miljømærker og mærkningsordninger

Disse krav bør ses som et supplement til kravene om anvendelse af et bæredygtighedsmærke i forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling og Kommissionens vejledning til fortolkning og anvendelse af direktivet om urimelig handelspraksis[62].

Ud over de krav vedrørende underbygning og kommunikation, der gælder for alle typer anprisninger, bygger dette forslag på kravene i forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle[63], der forbyder mærker baseret på selvcertificering[64] og giver yderligere garantier for at forbedre miljømærkeordningernes kvalitet ved at stille følgende krav om gennemsigtighed og troværdighed (jf. løsningen i konsekvensanalysen).

Artikel 7 sikrer, at mærker opfylder de krav, der allerede er fastsat i de foregående artikler, og at mærker verificeres i overensstemmelse med artikel 11.

Udbredelsen af miljømærker og den deraf følgende forvirring blandt forbrugerne, markedsfragmenteringen og den øgede byrde, der er forbundet med at overholde kravene i forskellige medlemsstater, nødvendiggør ambitiøse foranstaltninger, der er til gavn for både forbrugere og virksomheder. I løbet af beslutningsprocessen blev det derfor anset for hensigtsmæssigt at inkludere yderligere bestemmelser i forslaget om miljøanprisninger for at målrette udbredelsen af mærker ud over dem, der vurderes i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag og forslaget om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, navnlig forbuddet mod mærker med en rating eller score baseret på en aggregeret indikator for kumulative miljøvirkninger, medmindre disse fastsættes på EU-plan.

I artikel 8 præciseres kravene til miljømærkeordninger. Disse krav er forholdsvis lig forvaltningskriterierne for en række velkendte og velrenommerede offentlige og private bæredygtighedsmærkningsordninger og omfatter følgende:

- krav om gennemsigtighed og adgang til oplysninger om ejerskab, beslutningstagende organ og mål

---

62 Meddelelse fra Kommissionen — Vejledning til fortolkning og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked (EUT C 526 af 29.12.2021, s. 1).

63 COM (2022) 143 final, bilag til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for så vidt angår styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling gennem bedre beskyttelse mod urimelig praksis og bedre oplysning.

64 Dvs. ikke baseret på en certificeringsordning eller ikke indført af offentlige myndigheder.

- krav om, at de kriterier, der ligger til grund for tildelingen af mærker, skal udvikles af eksperter og gennemgås af interessenter
- krav om en tvitsbilæggelsesmekanisme
- krav om procedurer for håndtering af manglende overholdelse og mulighed for tilbagetrækning eller suspension af mærkning i tilfælde af vedvarende og åbenlys manglende overholdelse.

Af de samme grunde, der er anført ovenfor vedrørende udbredelsen af miljømærker og den deraf følgende forvirring blandt forbrugerne, indfører artikel 8 også yderligere bestemmelser for at målrette udbredelsen af mærkningsordninger, navnlig:

- forbud mod oprettelse af nye nationale eller regionale offentlige ordninger
- en valideringsprocedure for nye ordninger, der oprettes af private operatører fra EU og tredjelande, som kun bør vurderes og valideres af nationale myndigheder, hvis de kan påvise merværdi i form af deres miljøambitioner, dækning af miljøvirkninger, produktkategori eller sektor og deres evne til at støtte SMV'ers grønne omstilling sammenlignet med de eksisterende EU-ordninger eller nationale eller regionale ordninger.

Nye offentlige ordninger fra tredjelande, der ønsker at operere på EU-markedet, skal opfylde kravene i dette forslag og skal forhåndsanmeldes og -godkendes af Kommissionen for at sikre, at disse ordninger giver merværdi i form af miljøambitioner, dækning af miljøvirkninger, produktgrupper eller sektorer.

I artikel 9 fastsættes kravene til de erhvervsdrivendes gennemgang af miljøanprisninger.

6.5. Forudgående verifikation af miljøanprisninger og mærkningsordninger

Artikel 10 indeholder nærmere oplysninger om, hvordan underbygning og kommunikation af miljøanprisninger og miljømærker skal tredjepartsverificeres og -certificeres for at opfylde kravene i direktivet, inden anprisningen anvendes i kommerciel kommunikation. Et officielt akkrediteret organ ("verifikatoren") skal foretage denne forudgående verifikation af en anprisning indsendt af den virksomhed, der ønsker at anvende den. Denne foranstaltning vil sikre, at alle anprisninger, som forbrugeren eksponeres for, er kontrolleret med hensyn til deres pålidelighed og troværdighed. Forslaget fastlægger også detaljerede krav, som "verifikatorer" skal opfylde for at blive akkrediteret af medlemsstaterne.

Når "verifikatoren" har udført verifikationen af den indsendte anprisning, beslutter vedkommende at udstede (eller ikke at udstede) en *overensstemmelsesattest*. Denne attest vil blive anerkendt i hele EU og delt mellem medlemsstaterne via informationssystemet for det indre marked[65] og vil gøre det muligt for virksomheder at anvende anprisningen i en kommerciel kommunikation til forbrugerne i hele det indre marked. Overensstemmelsesattesten for anprisninger vil give virksomhederne sikkerhed for, at deres certificerede anprisning ikke vil blive anfægtet af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat. Denne procedure vil også finde anvendelse på verifikation af mærkningsordningers overholdelse af forvaltningsbestemmelserne. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt, der præciserer formatet for overensstemmelsesattesten for anprisninger.

[65] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

I artikel 11 fastsættes det, at "verifikatoren" skal være et officielt akkrediteret[66] uafhængigt organ udpeget på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter, for at sikre en uafhængig vurdering, og verifikatoren skal have den størst mulige faglige integritet. Verifikatoren skal have den ekspertise, det udstyr og den infrastruktur, der er påkrævet for at udføre verifikationen, samt tilstrækkeligt egnet personale med tavshedspligt.

6.6. Små og mellemstore virksomheder

I betragtning af de programmer, som små og mellemstore virksomheder kan drage fordel af, sikrer artikel 12, at der tages hensyn til sådanne initiativer, og at der træffes passende foranstaltninger til at hjælpe dem, herunder gennem finansiel støtte, adgang til finansiering, specialiseret ledelse og uddannelse af personale samt organisatorisk og teknisk bistand.

6.7. Håndhævelse af bestemmelser

I artikel 13 fastsættes det, at hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder med ansvar for håndhævelsen af bestemmelserne i forslaget. Da forbrugerbeskyttelsesmekanismerne varierer fra medlemsstat til medlemsstat, er det mere relevant at lade dem udpege den mest effektive kompetente myndighed til at gennemføre håndhævelsen, herunder inspektioner, sanktioner og retsforfølgelse. På denne måde giver forslaget medlemsstaterne mulighed for at vælge de eksisterende mekanismer i henhold til forbrugerbeskyttelseslovgivningen.

Hvis der udpeges mere end én kompetent myndighed på deres område, skal medlemsstaterne præcisere hver enkelt myndigheds opgaver og oprette passende kommunikations- og koordineringsmekanismer, igen med henblik på effektivitet.

Artikel 14 afgrænser de kompetente myndigheders beføjelser til at undersøge og håndhæve kravene. De omfatter beføjelsen til at få adgang til relevante oplysninger vedrørende en overtrædelse, til at kræve adgang til relevante oplysninger for at fastslå, om der har fundet en overtrædelse sted, til at indlede undersøgelser eller procedurer, til at pålægge erhvervsdrivende at træffe afhjælpende foranstaltninger og træffe foranstaltninger til at bringe en overtrædelse til ophør, til at iværksætte foreløbige retsmidler, hvor dette findes passende, og til at pålægge sanktioner.

I artikel 15 fastsættes det, at de kompetente myndigheder også har ansvaret for at kontrollere, at direktivet overholdes i det indre marked. De forventes at foretage regelmæssig kontrol af anprisninger og mærkningsordninger (baseret på offentligt tilgængelige rapporter) samt evaluere anprisninger og mærkningsordninger, der indebærer en risiko for overtrædelse. Artikel 16 indeholder nærmere oplysninger om klagebehandlingsmekanismer og krav vedrørende adgang til klage og retslig prøvelse.

Med hensyn til håndtering af overtrædelser fastlægger artikel 17 en række forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde ved fastsættelsen af deres sanktionsordning. Sanktionen skal afhænge af overtrædelsens art, grovhed, omfang og varighed, dens karakter (dvs. forsætlig eller uagtsom), den ansvarlige parts finansielle styrke, den økonomiske gevinst ved overtrædelsen samt eventuelle tidligere overtrædelser eller andre skærpende faktorer. De sanktioner, der allerede er pålagt i andre medlemsstater for samme overtrædelse, skal også tages i betragtning.

---

[66] I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

Artikel 18 omhandler udøvelsen af de delegerede beføjelser. Udvalgsproceduren er fastsat i artikel 19.

I artikel 20 fastsættes overvågningskravene, som skal baseres på en oversigt over mangelfulde miljøanprisninger og -mærker fra medlemsstaterne. Det Europæiske Miljøagentur offentliggør hvert andet år en rapport med en vurdering af udviklingen af miljøanprisninger i de enkelte medlemsstater og i Unionen som helhed. Direktivet indeholder også bestemmelser om evaluering af direktivet.

2023/0085 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger (direktivet om grønne anprisninger)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) At hævde at være "grøn" og bæredygtig er blevet en konkurrencefaktor, idet grønne produkter er i større vækst end standardprodukter. Hvis varer og tjenesteydelser, der udbydes og købes i det indre marked, ikke er så miljøvenlige, som de fremstilles, vil det vildlede forbrugerne, hæmme den grønne omstilling og være til hinder for en reduktion af de negative miljøvirkninger. De grønne markeders potentiale udnyttes ikke fuldt ud. Forskellige krav i national lovgivning eller private initiativer, der regulerer miljøanprisninger, udgør en byrde for virksomheder i forbindelse med grænseoverskridende handel, da de skal opfylde forskellige krav i de enkelte medlemsstater. Dette påvirker deres evne til at operere i og drage fordel af det indre marked. Markedsdeltagerne har samtidig vanskeligt ved at identificere pålidelige miljøanprisninger og træffe optimale indkøbsbeslutninger i det indre marked. Med de mange forskellige mærker og beregningsmetoder på markedet er det vanskeligt for forbrugere, virksomheder, investorer og interessenter at vurdere, om anprisningerne er pålidelige.

(2) Hvis miljøanprisninger ikke er pålidelige, sammenlignelige og verificerbare, kan forbrugere og andre markedsaktører ikke fuldt ud udnytte deres købsbeslutninger til at belønne bedre miljøpræstationer. Manglen på pålidelige, sammenlignelige og verificerbare oplysninger er ligeledes til hinder for incitamenter til at optimere miljøpræstationerne, hvilket typisk også vil gå hånd i hånd med effektivitetsgevinster og omkostningsbesparelser for virksomheder i hele forsyningskæden. Disse konsekvenser forværres af manglen på en fælles reference i hele det indre marked og den deraf følgende forvirring.

(3) For brugere af miljøoplysninger (forbrugere, virksomheder, investorer, offentlige forvaltninger, NGO'er) i miljøanprisninger fører den manglende pålidelighed,

[1] EUT C […] af […], s. […].

sammenlignelighed og verificerbarhed til manglende tillid til miljøoplysninger og forvirring i forbindelse med fortolkningen af forskellige og modstridende budskaber. Dette er til skade for forbrugerne og andre markedsaktører, da der er risiko for, at de vælger et produkt eller en forretningstransaktion frem for andre alternativer baseret på vildledende oplysninger.

(4) Det er derfor nødvendigt at harmonisere reguleringen af miljøanprisninger yderligere. En sådan harmonisering vil styrke markedet for mere bæredygtige produkter og erhvervsdrivende ved at forhindre markedsfragmentering som følge af divergerende nationale tilgange. Harmoniseringen vil også fastsætte et benchmark, der kan fremme den globale omstilling til en retfærdig, klimaneutral, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi[2].

(5) Detaljerede EU-regler om underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger for virksomheder, som opererer på EU-markedet, i forbindelse med deres kommunikation til forbrugerne vil bidrage til den grønne omstilling til en cirkulær, klimaneutral og ren økonomi i Unionen ved at sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede købsbeslutninger og bidrage til at skabe lige vilkår for markedsoperatører, der fremsætter sådanne anprisninger.

(6) En lovgivningsmæssig ramme for miljøanprisninger er et af de tiltag, som Kommissionen har foreslået som led i gennemførelsen af den europæiske grønne pagt[3], hvori det anerkendes, at pålidelige, sammenlignelige og verificerbare oplysninger er vigtige, når det drejer sig om at få forbrugerne til at træffe mere bæredygtige beslutninger, og at de reducerer risikoen for grønvaskning. Pagten omfatter ligeledes tilsagn om at øge den lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige indsats for at tackle falske grønne anprisninger. Sammen med andre gældende lovgivningsmæssige rammer på EU-plan, herunder forslaget til direktiv om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling[4] om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF[5], som dette forslag har til formål at supplere, indføres en klar ordning for miljøanprisninger, herunder miljømærker.

(7) Dette direktiv er en del af en række indbyrdes forbundne initiativer, som skal tjene til at etablere en stærk og sammenhængende produktpolitisk ramme, der vil gøre miljømæssigt bæredygtige produkter og forretningsmodeller til normen og ikke undtagelsen og transformere vores forbrugsmønstre, så vi helt undgår at generere affald. Direktivet suppleres bl.a. af interventioner vedrørende cirkulært design af produkter, fremme af nye forretningsmodeller og fastsættelse af minimumskrav for at

---

2 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM/2020/98 final).

3 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

4 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for så vidt angår styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling gennem bedre beskyttelse mod urimelig praksis og bedre oplysning (COM (2022) 143 final).

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ("direktivet om urimelig handelspraksis") (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

forhindre, at miljøskadelige produkter bringes i omsætning på EU-markedet, gennem forslaget til en forordning om miljøvenligt design for bæredygtige produkter[6].

(8) De specifikke behov i de enkelte økonomiske sektorer bør anerkendes, og dette direktiv bør derfor finde anvendelse på frivillige, udtrykkelige miljøanprisninger og miljømærkeordninger, der ikke er reguleret af andre EU-retsakter for så vidt angår underbygning, kommunikation eller verifikation heraf. Dette direktiv bør derfor ikke finde anvendelse på udtrykkelige miljøanprisninger, for hvilke EU-lovgivningen fastsætter specifikke regler, herunder om metodologiske rammer, vurdering eller bogføringsregler vedrørende måling og beregning af produkters eller erhvervsdrivendes miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer, eller om obligatoriske og frivillige oplysninger til forbrugerne om produkters og erhvervsdrivendes miljøpræstationer eller bæredygtighedsoplysninger, der omfatter budskaber eller fremstillinger, som kan være obligatoriske eller frivillige i henhold til EU-reglerne.

(9) Inden for rammerne af den europæiske grønne pagt, fra jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien og i overensstemmelse med målet om, at 25 % af EU's landbrugsarealer skal være økologisk dyrket i 2030,og at der skal ske en betydelig stigning i omfanget af økologisk akvakultur, og i overensstemmelse med handlingsplanen for udviklingen af økologisk produktion (COM(2021) 141) er det nødvendigt at videreudvikle økologisk landbrug og økologisk produktion. For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848[7] bør dette direktiv ikke finde anvendelse på miljøanprisninger på økologisk certificerede produkter, der er underbygget på grundlag af nævnte forordning, f.eks. vedrørende anvendelsen af pesticider, gødning og antimikrobielle stoffer eller økologisk landbrugs positive indvirkning på biodiversitet, jord eller vand[8]. Direktivet har også en positiv indvirkning på biodiversiteten, skaber arbejdspladser og tiltrækker unge landbrugere. Forbrugerne anerkender dets værdi. I henhold til forordning (EU) 2018/848 må betegnelserne "bio" og "øko" samt afledninger heraf, enten hver for sig eller i kombination, kun anvendes i Unionen for produktet eller ingredienserne eller fodermidlerne omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, hvis de er produceret i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848. Hvis bomuld skal betegnes som "øko" skal den f.eks. certificeres som økologisk, da den falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2018/848. Hvis opvaskemidlet derimod betegnes som "øko", falder dette ikke ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2018/848, men reguleres i stedet af bestemmelserne i direktiv 2005/29/EF.

(10) Desuden finder dette direktiv ikke anvendelse på bæredygtighedsoplysninger, der omfatter budskaber eller fremstillinger, som kan være enten obligatoriske eller frivillige i henhold til EU-regler eller nationale regler for finansielle tjenesteydelser, f.eks. regler vedrørende bankvirksomhed, långivning, forsikring og genforsikring, arbejdsmarkedspensionsordninger eller individuelle pensionsordninger, værdipapirer, investeringsfonde, investeringsselskaber, betalinger, porteføljeforvaltning og

---

6 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (COM(2022) 132 final).

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1).

8 https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf.

investeringsrådgivning, herunder de tjenesteydelser, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36[9], samt afregnings- og clearingaktiviteter samt rådgivning, formidling og andre beslægtede finansielle tjenesteydelser, herunder standarder eller certificeringsordninger knyttet til sådanne finansielle tjenesteydelser.

(11) Desuden bør dette direktiv ikke finde anvendelse på miljøoplysninger, der indberettes af virksomheder, som anvender europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering på obligatorisk eller frivillig basis i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU[10], og på bæredygtighedsoplysninger, der indberettes på frivillig basis af virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, eller artikel 3, stk. 3, i dette direktiv, hvis disse oplysninger indberettes i overensstemmelse med de standarder, der er omhandlet i artikel 29b eller 29c i direktiv 2013/34/EU, eller i overensstemmelse med andre internationale, europæiske eller nationale standarder eller retningslinjer for bæredygtighedsrapportering.

(12) Tilbud om køb af varer eller modtagelse af tjenesteydelser, der er betinget af opfyldelsen af miljøkriterier fastsat af sælgeren eller tjenesteudbyderen, eller tilbud, hvor forbrugerne modtager gunstigere aftalevilkår eller priser efter opfyldelse af sådanne kriterier, f.eks. de såkaldte grønne lån, grønne boligforsikringer eller finansielle tjenesteydelser med lignende belønninger for miljøforanstaltninger eller -adfærd, bør ikke være omfattet af reglerne i dette direktiv.

(13) Hvis der i fremtidig EU-lovgivning fastsættes regler om miljøanprisninger, miljømærker eller om vurdering eller kommunikation af bestemte produkters eller erhvervsdrivendes miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer i bestemte sektorer, f.eks. i det bebudede forslag "Count Emissions EU", Kommissionens kommende forslag til en lovgivningsmæssig ramme for et bæredygtigt EU-fødevaresystem, forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter[11] eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011[12], bør disse regler anvendes på de pågældende udtrykkelige miljøanprisninger i stedet for de regler, der er fastsat i dette direktiv.

(14) I forslaget til direktiv om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, som ændrer direktiv 2005/29/EF, fastsættes en række specifikke krav til miljøanprisninger, og det forbyder generiske miljøanprisninger, som ikke er baseret på anerkendte fremragende miljøpræstationer, der er relevante for anprisningen. Eksempler på sådanne generiske miljøanprisninger er "miljørigtig", "øko", "grøn", "naturven", "økologisk" og "miljøkorrekt". Dette direktiv bør supplere de krav, der er fastsat i forslaget, ved at adressere særlige aspekter og krav til udtrykkelige miljøanprisninger for så vidt angår underbygning, kommunikation og verifikation heraf. Kravene i dette

---

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

10 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

11 COM(2022) 132 final.

12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 af 27. september 2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og mærkning af tekstilprodukters fibersammensætning og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/73/EF og 2008/121/EF (EUT L 272 af 18.10.2011, s. 1).

direktiv bør gælde for særlige aspekter af udtrykkelige miljøanprisninger og i tilfælde af uoverensstemmelse har de forrang for kravene i direktiv 2005/29/EF for så vidt angår disse aspekter, jf. artikel 3, stk. 4, i nævnte direktiv.

(15) For at sikre, at forbrugerne får pålidelige, sammenlignelige og verificerbare oplysninger, der sætter dem i stand til at træffe mere miljømæssigt bæredygtige beslutninger og for mindske risikoen for grønvaskning, er det nødvendigt at fastsætte krav om underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger. I en sådan underbygning bør der tages hensyn til internationalt anerkendte videnskabelige tilgange til identifikation og måling af produkters eller erhvervsdrivendes miljøvirkninger, miljøaspekter og miljøpræstationer, og den bør resultere i pålidelige, gennemsigtige, sammenlignelige og verificerbare oplysninger til forbrugeren.

(16) I den vurdering, der foretages for at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger, skal der tages hensyn til produktets livscyklus eller den erhvervsdrivendes generelle aktiviteter, og ingen relevante miljøaspekter eller miljøvirkninger bør udelades. De anpriste fordele bør ikke føre til en uberettiget overførsel af negative virkninger til andre stadier af et produkts eller en erhvervsdrivendes livscyklus eller til skabelse eller forøgelse af andre negative miljøvirkninger.

(17) Den vurdering, der underbygger den udtrykkelige miljøanprisning, bør gøre det muligt at identificere de miljøvirkninger og miljøaspekter for produktet eller den erhvervsdrivende, der til sammen bidrager væsentligt til produktets eller den erhvervsdrivendes samlede miljøpræstationer ("relevante miljøvirkninger" og "relevante miljøaspekter"). Angivelser af relevansen af miljøvirkninger og miljøaspekter kan hidrøre fra vurderinger, hvor der tages hensyn til livscyklussen, herunder fra undersøgelser baseret på miljøaftryksmetoder, forudsat at disse er fuldstændige med hensyn de relevante virkninger for produktkategorien og ikke udelader nogen væsentlige miljøvirkninger. F.eks. bør de mest relevante påvirkningskategorier ifølge Kommissionens henstilling om anvendelse af miljøaftryksmetoder[13] sammen bidrage til mindst 80 % af den samlede score. Disse angivelser af relevansen af miljøvirkningerne eller miljøaspekterne kan også hidrøre fra de kriterier, der er fastsat i forskellige type I-miljømærker, f.eks. EU-miljømærket, eller i EU-kriterierne for grønne offentlige indkøb, kravene i klassificeringsforordningen[14], de produktspecifikke regler, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning .../... om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter[15], eller fra andre relevante EU-regler.

(18) I overensstemmelse med direktiv 2005/29/EF som ændret ved forslaget til direktiv om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling bør den erhvervsdrivende ikke fremstille lovbestemte krav for produkter i en given produktkategori som et særligt kendetegn ved den erhvervsdrivendes tilbud eller reklamere for fordele for forbrugerne, der betragtes som almindelig praksis på det relevante marked. De oplysninger, der anvendes til at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger, bør derfor gøre det muligt at vurdere produktets eller den erhvervsdrivendes miljøpræstationer i

---

13 Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 af 15. december 2021 om anvendelsen af miljøaftryksmetoderne til at måle og formidle produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 471 af 30.12.2021, s. 1).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

15 […].

forhold til almindelig praksis for produkter i den pågældende produktgruppe, f.eks. fødevarer, eller i den pågældende sektor. Dette er nødvendigt for at understøtte vurderingen af, om de udtrykkelige miljøanprisninger kan fremsættes for et bestemt produkt eller en bestemt erhvervsdrivende i overensstemmelse med en miljøanprisnings funktion, nemlig at påvise, at et produkt eller en erhvervsdrivende har en positiv indvirkning eller ingen indvirkning på miljøet, eller at et produkt eller en erhvervsdrivende er mindre miljøbelastende end andre produkter eller erhvervsdrivende. Almindelig praksis kan svare til de lovbestemte minimumskrav, der gælder for de specifikke miljøaspekter eller miljøpræstationer, f.eks. for produktsammensætning, obligatorisk genanvendt indhold eller bortskaffelse. Hvis størstedelen af produkterne i produktgruppen eller størstedelen af de erhvervsdrivende i sektoren klarer sig bedre end kravet i disse lovbestemte krav, bør de lovbestemte minimumskrav imidlertid ikke betragtes som almindelig praksis.

(19) Det ville være vildledende for forbrugerne, hvis der i en udtrykkelig miljøanprisning blev peget på fordelene med hensyn til miljøvirkninger eller miljøaspekter, samtidig med at det ikke angives, at opnåelsen af disse fordele har negative følger med hensyn til miljøvirkninger eller miljøaspekter. Med henblik herpå bør de data, der anvendes til at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger, sikre, at de indbyrdes forbindelser mellem de relevante miljøvirkninger og mellem miljøaspekter og miljøvirkninger og potentielle afvejninger kan afdækkes. I den vurdering, der anvendes til at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger, bør det afdækkes, om forbedringer af miljøvirkninger eller miljøaspekter fører til den type afvejninger, der i væsentlig grad forringer ydeevnen med hensyn til andre miljøvirkninger eller miljøaspekter, f.eks. hvis besparelser på vandforbruget fører til en betydelig stigning i drivhusgasemissioner eller har samme miljøpåvirkning i en anden fase af produktets livscyklus, f.eks. CO2-besparelser i produktionsfasen, der fører til en betydelig stigning i CO2-emissionerne i brugsfasen. F.eks. kan en anprisning om positive virkninger af effektiv anvendelse af ressourcer i intensiv landbrugspraksis vildlede forbrugerne på grund af afvejninger i forbindelse med indvirkningen på biodiversiteten, økosystemerne eller dyrevelfærden. En miljøanprisning på tekstiler, der indeholder plastpolymer fra genanvendte PET-flasker, kan også vildlede forbrugerne med hensyn til de miljømæssige fordele ved dette aspekt, hvis anvendelsen af denne genanvendte polymer konkurrerer med det lukkede system til genanvendelse af materialer i kontakt med fødevarer, hvilket betragtes som mere fordelagtigt set ud fra et cirkularitetsperspektiv.

(20) Hvis miljøanprisninger skal betragtes som solide, bør de så nøjagtigt som muligt afspejle de specifikke produkters eller erhvervsdrivendes miljøpræstationer. De data, der anvendes til at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger, skal derfor omfatte primære virksomhedsspecifikke data om relevante aspekter, der bidrager væsentligt til miljøpræstationerne for det produkt eller den erhvervsdrivende, anprisningen vedrører. Det er nødvendigt at finde den rette balance mellem at sikre relevante og solide oplysninger til underbygning af miljøanprisninger og den indsats, der er nødvendig for at indsamle primære data. Kravet om at anvende primære data bør ses i lyset af den indflydelse, som den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, har på den pågældende proces og tilgængeligheden af primære data. Hvis processen ikke gennemføres af den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, og hvis primære data ikke foreligger, bør det være tilladt at anvende nøjagtige sekundære data, selv for processer, der bidrager væsentligt til produktets eller den erhvervsdrivendes miljøpræstationer. Dette er især relevant for ikke at stille SMV'er ringere og for at holde den indsats, der er nødvendig for at indhente primære data, på et forholdsmæssigt niveau. Desuden er de relevante miljøaspekter forskellige for hver

type miljøanprisning. I forbindelse med anprisninger om genanvendt eller biobaseret indhold bør produktets sammensætning f.eks. være omfattet af primære data. I forbindelse med anprisninger om at være miljømæssigt mindre forurenende i en bestemt livscyklusfase bør oplysninger om emissioner og miljøvirkninger i forbindelse med den pågældende livscyklusfase også omfatte primære data. Både primære data og sekundære data, dvs. gennemsnitsdata, bør være af høj kvalitet og meget nøjagtige.

(21) Klimarelaterede anprisninger har vist sig at være særligt uklare og tvetydige og vildlede forbrugerne. Dette vedrører navnlig miljøanprisninger om, at produkter eller enheder er "klimaneutrale", "kulstofneutrale", "kompenserer 100 % for CO2" eller vil være "CO2-neutrale" senest et givet år eller lignende. Sådanne udsagn er ofte baseret på "kompensation" for drivhusgasemissioner gennem "emissionskreditter", der genereres uden for virksomhedens værdikæde, f.eks. fra skovbrug eller projekter om vedvarende energi. De metoder, der ligger til grund for kompensationerne, varierer meget og er ikke altid gennemsigtige, nøjagtige eller konsekvente. Dette medfører betydelige risici for overvurdering og dobbelttælling af undgåede eller reducerede emissioner på grund af manglende additionalitet, permanens, ambitiøse og dynamiske krediteringsniveauer, der afviger fra status quo-scenariet, og korrekt bogføring. Disse faktorer resulterer i kompensationskreditter med lav miljømæssig integritet og troværdighed, som vildleder forbrugerne, når de anvendes i udtrykkelige miljøanprisninger. Kompensation kan også afholde erhvervsdrivende fra at foretage emissionsreduktioner i deres egne aktiviteter og værdikæder. For at bidrage til de globale mål for modvirkning af klimaændringer i tilstrækkelig grad bør erhvervsdrivende prioritere effektive emissionsreduktioner i deres egne operationer og værdikæder i stedet for at anvende kompensationer. Eventuelle resterende emissioner vil variere fra sektor til sektor i overensstemmelse med de globale klimamål og skal håndteres ved hjælp af forbedret optag. Når der anvendes kompensationer, anses det for hensigtsmæssigt at tilgå klimarelaterede anprisninger, herunder anprisninger om fremtidige miljøpræstationer, baseret på kompensationer på en gennemsigtig måde. Ved underbygning af klimarelaterede anprisninger bør den erhvervsdrivendes kompensationer for drivhusgasemissioner derfor adskilles fra den erhvervsdrivendes eller produktets drivhusgasemissioner. Desuden bør disse oplysninger også præcisere andelen af samlede emissioner, der afbødes via kompensationer, hvorvidt disse kompensationer vedrører reduktioner af emissioner eller forbedring af optag, og den anvendte metode. De klimarelaterede anprisninger, der omfatter anvendelse af kompensationer, skal underbygges af metoder, der sikrer integriteten og den korrekte bogføring af disse kompensationer og dermed afspejler den deraf følgende indvirkning på klimaet på en sammenhængende og gennemsigtig måde.

(22) De erhvervsdrivende er mere og mere interesserede i at fremsætte miljøanprisninger vedrørende et produkts eller en erhvervsdrivendes fremtidige miljøpræstationer, herunder ved at tilslutte sig initiativer, der fremmer praksis, som kan bidrage til en mindre miljøpåvirkning eller til større cirkularitet. Disse anprisninger bør underbygges i overensstemmelse med de regler, der gælder for alle udtrykkelige miljøanprisninger.

(23) De oplysninger, der anvendes til at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger, bør være videnskabeligt baserede, og manglende hensyntagen til bestemte miljøvirkninger eller miljøaspekter bør overvejes nøje.

(24) Miljøaftryksmetoderne kan understøtte underbygningen af udtrykkelige miljøanprisninger vedrørende specifikke miljøvirkninger i et produkts livscyklus, som metoderne omfatter, forudsat at disse er fuldstændige med hensyn de relevante virkninger for produktkategorien og ikke udelader nogen væsentlige miljøvirkninger.

Metoderne omfatter 16 miljøvirkninger, herunder klimaændringer, og virkninger i forbindelse med vand, luft, jord, ressourcer, arealanvendelse og toksicitet.

(25) Det forhold, at en væsentlig miljøpåvirkning fra et produkt ikke er omfattet af nogen af de 16 påvirkningskategorier i miljøaftryksmetoderne, bør ikke begrunde, at der ikke tages hensyn til sådanne virkninger. En økonomisk aktør, der fremsætter en udtrykkelig miljøanprisning vedrørende en sådan produktgruppe, bør være forpligtet til at udvise omhu og finde dokumentation, der underbygger en sådan anprisning. F.eks. bør en økonomisk aktør, der fremsætter en udtrykkelig miljøanprisning vedrørende fiskevarer som defineret i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013[16], være forpligtet til at udvise omhu og finde dokumentation, der underbygger den pågældende fiskebestands bæredygtighed. Bestandsvurderinger foretaget af Det Internationale Havundersøgelsesråd og lignende bestandsvurderingsorganer kan anvendes til dette formål.

(26) Desuden findes der endnu ikke en pålidelig metode til vurdering af miljøvirkninger i hele livscyklussen i forbindelse med udledning af mikroplast. Hvis en sådan udledning bidrager til væsentlige miljøvirkninger, der ikke er nævnt i en anprisning, bør den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen vedrørende et andet aspekt, imidlertid ikke have lov til at ignorere dette, men bør tage tilgængelige oplysninger i betragtning og ajourføre vurderingen, når der foreligger almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation.

(27) Forbrugerne kan også blive vildledt af udtrykkelige miljøanprisninger, hvori det angives eller antydes, at et produkt eller en erhvervsdrivende har færre eller flere miljøvirkninger eller bedre eller dårligere miljøpræstationer end andre produkter eller erhvervsdrivende ("sammenlignende miljøanprisninger"). Uden at det berører anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF[17], hvor det er relevant, er det for at give forbrugerne adgang til pålidelige oplysninger nødvendigt at sikre, at sammenlignende miljøanprisninger kan sammenlignes på en passende måde. Valg af indikatorer for de samme miljøaspekter, men brug af en anden formel til kvantificering af sådanne indikatorer gør det f.eks. umuligt at foretage sammenligninger, og der er derfor en risiko for vildledning af forbrugerne. Hvis to erhvervsdrivende fremsætter en miljøanprisning om klimaændringer, hvor der i den ene kun er taget hensyn til direkte miljøvirkninger, mens der i den anden er taget hensyn til både direkte og indirekte miljøvirkninger, er disse resultater ikke sammenlignelige. Desuden kan en beslutning om kun at foretage sammenligningen i bestemte faser af et produkts livscyklus føre til vildledende anprisninger, hvis de ikke er gennemsigtige. En sammenlignende miljøanprisning skal sikre, at der også for produkter med meget forskellige råmaterialer, anvendelser og proceskæder, f.eks. biobaseret plast og fossilbaseret plast, tages hensyn til de mest relevante faser i livscyklussen for alle produkter. Landbrug eller skovbrug er f.eks. relevant for biobaseret plast, mens udvinding af råolie er relevant for fossilbaseret plast, og spørgsmålet om, hvorvidt en relevant andel af produktet deponeres, er yderst relevant

[16] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

[17] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

for plast, der nedbrydes godt under deponeringsforhold, men måske mindre relevant for plast, der ikke nedbrydes biologisk under sådanne forhold.

(28) Ved fastsættelsen af kravene til underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger, herunder ved delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen, bør der tages hensyn til de vanskeligheder, som erhvervsdrivende kan støde på i forbindelse med indsamlingen af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde eller om produktet i hele dets livscyklus, navnlig for tjenesteydelser, eller hvor der ikke foreligger tilstrækkelig videnskabelig dokumentation. Dette er f.eks. vigtigt for tjenester såsom elektroniske kommunikationstjenester, hvor det kan være vanskeligt at definere anvendelsesområdet og systemgrænserne, f.eks. hvor livscyklussen begynder, hvor den slutter, og hvor forsyningskæderne er komplekse og ikke stabile, f.eks. i tilfælde, hvor mange forskellige former for udstyr eller komponenter fremstilles af en lang række virksomheder uden for EU, og hvor bæredygtighedsrelaterede oplysninger af denne grund måske ikke er let tilgængelige for de berørte erhvervsdrivende i EU.

(29) I forbindelse med nogle sektorer eller bestemte produkter eller erhvervsdrivende kan der være mistanke om væsentlige miljøvirkninger eller miljøaspekter, men der findes måske endnu ikke en anerkendt videnskabelig metode til fuldt ud at vurdere disse miljøvirkninger og miljøaspekter. I sådanne tilfælde, og selv om der gøres en indsats for at udvikle metoder og indsamle dokumentation, der gør det muligt at vurdere de respektive miljøvirkninger eller miljøaspekter for disse sektorer, erhvervsdrivende eller produkter, bør de erhvervsdrivende kunne fremme deres bæredygtighedsindsats gennem offentliggørelse af virksomhedens bæredygtighedsrapportering, faktuel rapportering om virksomhedens resultatparametre og arbejde på at reducere energiforbruget, herunder på deres websteder. Denne fleksibilitet vil opretholde og fremme disse sektorers eller erhvervsdrivendes incitamenter til at fortsætte deres bestræbelser på at udvikle fælles miljøvurderinger i henhold til dette direktiv, samtidig med at de får den nødvendige tid til at afslutte dette arbejde.

(30) Urimelig handelspraksis, herunder vildledende miljøanprisninger, er forbudt for alle erhvervsdrivende i henhold til direktiv 2005/29/EF[18], men det bør undgås at pålægge de mindste virksomheder en uforholdsmæssig stor administrativ byrde i forbindelse med underbygning og verifikation af miljøanprisninger. Med henblik herpå bør mikrovirksomheder undtages fra kravene om underbygning i artikel 3 og 4, medmindre disse virksomheder ønsker at få udstedt en overensstemmelsesattest for udtrykkelige miljøanprisninger, som vil blive anerkendt af de kompetente myndigheder i hele Unionen.

(31) For at opfylde både de erhvervsdrivendes behov for dynamiske markedsføringsstrategier og forbrugernes behov for mere detaljerede og mere nøjagtige miljøoplysninger kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter for at supplere bestemmelserne om underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger ved yderligere at præcisere kriterierne for en sådan underbygning for bestemte anprisninger (f.eks. klimarelaterede anprisninger, herunder anprisninger vedrørende kompensationer, "klimaneutralitet" eller lignende, genanvendelighed og genanvendt indhold). Kommissionen bør tillægges beføjelser til at fastsætte yderligere regler for

[18] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22) som ændret.

måling og beregning af miljøvirkninger, miljøaspekter og miljøpræstationer ved at fastlægge, hvilke aktiviteter, processer, materialer, emissioner eller hvilken anvendelse af et produkt eller hvilken erhvervsdrivende der bidrager væsentligt eller ikke kan bidrage til de relevante miljøvirkninger og miljøaspekter, ved at fastlægge, hvilke miljøaspekter og miljøvirkninger der bør anvendes primære data om, og ved at fastlægge kriterierne for vurdering af nøjagtigheden af primære og sekundære data. Selv om Kommissionen i de fleste tilfælde først vil overveje behovet for at vedtage disse regler efter at have fået resultaterne af overvågningen af udviklingen i miljøanprisninger på EU-markedet, kan det for visse typer anprisninger være nødvendigt, at Kommissionen vedtager supplerende regler, inden resultaterne af denne overvågning foreligger. I forbindelse med klimarelaterede anprisninger kan det f.eks. være nødvendigt at vedtage sådanne supplerende retsakter for at gennemføre bestemmelserne om underbygning af anprisninger baseret på kompensationer.

(32) Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 indeholder vejledning i, hvordan specifikke produkters eller organisationers miljøpræstationer måles over hele deres livscyklus, og hvordan der udvikles regler for en produktkategoris miljøaftryk (PEFCR'er) og sektorregler for organisationers miljøaftryk (OEFSR'er), der gør det muligt at sammenligne produkter med et benchmark. Sådanne kategorispecifikke regler for specifikke produkter eller erhvervsdrivende kan anvendes til at underbygge anprisninger i overensstemmelse med kravene i dette direktiv. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte produktgruppe- eller sektorspecifikke regler, hvor dette kan have merværdi. Hvis metoden vedrørende produkters miljøaftryk imidlertid endnu ikke omfatter en påvirkningskategori, som er relevant for en produktgruppe, kan PEFCR'erne først vedtages, når disse nye relevante miljøpåvirkningskategorier er blevet tilføjet. Hvad angår havfiskeri bør PEFCR'erne f.eks. afspejle de fiskerispecifikke miljøpåvirkningskategorier, navnlig målbestandens bæredygtighed. Hvad angår rummet bør PEFCR'erne afspejle forsvars- og rumspecifikke miljøpåvirkningskategorier, herunder anvendelse i kredsløb i rummet. Hvad angår fødevarer og landbrugsprodukter bør biodiversitet og naturbeskyttelse samt landbrugspraksis, herunder positive eksterne virkninger af ekstensivt landbrug og dyrevelfærd, f.eks. også integreres, inden det overvejes at vedtage PEFCR'er. Hvad angår tekstiler bør PEFCR'erne f.eks. afspejle afgivelsen af mikroplast, inden det overvejes at vedtage PEFCR'er.

(33) Da direktiv 2005/29/EF allerede finder anvendelse på vildledende miljøanprisninger, giver det de nationale domstole og administrative myndigheder mulighed for at standse og forbyde sådanne anprisninger. For at overholde direktiv 2005/29/EF bør miljøanprisninger f.eks. kun vedrøre aspekter, der er væsentlige for produktets eller den erhvervsdrivendes miljøpåvirkning. Miljøanprisninger bør også være klare og utvetydige med hensyn til, hvilke aspekter af produktet eller den erhvervsdrivende de vedrører, og vigtige oplysninger om produktets eller den erhvervsdrivendes miljøpræstationer, som forbrugerne har brug for for at kunne træffe informerede valg, bør ikke udelades eller skjules. Ordlyden, billederne og den samlede produktpræsentation, herunder layout, farvevalg, billeder, lyde, symboler eller etiketter, som indgår i miljøanprisningen, bør være en sandfærdig og nøjagtig gengivelse af omfanget af de miljømæssige fordele og bør ikke overvurdere de opnåede fordele.

(34) Hvis den udtrykkelige miljøanprisning vedrører et slutprodukt, og der er relevante miljøvirkninger eller miljøaspekter af et sådant produkt i brugsfasen, og forbrugerne

kan påvirke sådanne miljøvirkninger eller miljøaspekter gennem passende adfærd, f.eks. korrekt affaldssortering eller virkninger af brugsmønstre på produktets levetid, bør anprisningen også indeholde oplysninger til forbrugerne om, hvordan deres adfærd kan bidrage positivt til beskyttelsen af miljøet.

(35) For at gøre det lettere for forbrugerne at vælge mere bæredygtige produkter og tilskynde de erhvervsdrivende til at gøre en indsats for at mindske deres miljøvirkninger, når den fremsatte anprisning vedrører fremtidige miljøpræstationer, bør den som en prioritet baseres på forbedringer i den erhvervsdrivendes egne aktiviteter og værdikæder og ikke på kompensation for drivhusgasemissioner eller andre miljøvirkninger.

(36) Forbrugerne bør have let adgang til de oplysninger om det produkt eller den erhvervsdrivende, den udtrykkelige miljøanprisning vedrører, og til oplysninger, der underbygger anprisningen. I disse oplysninger bør der også tages hensyn til ældre forbrugeres behov. Med henblik herpå bør erhvervsdrivende enten give disse oplysninger i fysisk form eller angive et link, QR-kode eller tilsvarende til et websted, hvor mere detaljerede oplysninger om underbygning af den udtrykkelige miljøanprisning gøres tilgængelige på mindst et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor anprisningen fremsættes. For at lette håndhævelsen af dette direktiv bør weblinket, QR-koden eller tilsvarende også sikre let adgang til overensstemmelsesattesten vedrørende underbygning af den udtrykkelige miljøanprisning og til kontaktoplysninger for den verifikator, der har udstedt attesten.

(37) For at undgå potentielle uforholdsmæssige virkninger for mikrovirksomheder bør de mindste virksomheder undtages fra kravene i artikel 5, der er knyttet til oplysninger om underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger, medmindre disse virksomheder ønsker at få udstedt en overensstemmelsesattest for udtrykkelige miljøanprisninger, som vil blive anerkendt af de kompetente myndigheder i hele Unionen.

(38) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter for at supplere bestemmelserne om underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger, kan det være nødvendigt også at supplere bestemmelserne om kommunikation af sådanne anprisninger. Hvis der f.eks. fastsættes specifikke livscyklusbaserede regler om underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger for visse produktgrupper eller sektorer, kan det være nødvendigt at tilføje supplerende regler om angivelse af miljøvirkninger vurderet på grundlag af disse regler ved at kræve, at der angives tre vigtige miljøvirkninger ved siden af den aggregerede indikator for de samlede miljøpræstationer. Med henblik herpå bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at supplere bestemmelserne om kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger.

(39) I øjeblikket anvendes der mere end 200 miljømærker på EU-markedet. De fungerer meget forskelligt, f.eks. med hensyn til gennemsigtigheden og fuldstændigheden af de anvendte standarder eller metoder, revisionshyppigheden eller revisions- eller verifikationsniveauet. Disse forskelle har betydning for, hvor pålidelige oplysningerne på miljømærkerne er. Selv om anprisninger baseret på EU-miljømærket og tilsvarende nationale standarder er baseret på et solidt videnskabeligt grundlag, selv om udviklingen af kriterier er gennemsigtig, og selv om der stilles krav om prøvning og tredjepartsverifikation og regelmæssig overvågning, tyder dokumentationen på, at mange af de miljømærker, der i øjeblikket findes på EU-markedet, er vildledende. Mange miljømærker er navnlig ikke underlagt tilstrækkelige verifikationsprocedurer. Derfor bør udtrykkelige miljøanprisninger på miljømærker være baseret på en certificeringsordning.

(40) Hvis et miljømærke anvendes i kommerciel kommunikation til forbrugere, hvor det antydes, eller der gives indtryk af, at et produkt har en positiv eller ingen indvirkning på miljøet eller er mindre miljøbelastende end konkurrerende produkter uden mærket, er dette miljømærke også en udtrykkelig miljøanprisning. Indholdet af et sådant miljømærke er derfor underlagt kravene om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger.

(41) Miljømærkerne har ofte til formål at give forbrugerne en samlet score for produkters eller erhvervsdrivendes kumulative miljøvirkninger for at gøre det muligt at foretage direkte sammenligninger mellem produkter eller erhvervsdrivende. En sådan samlet score indebærer imidlertid en risiko for vildledning af forbrugerne, da den aggregerede indikator kan udvande de negative miljøvirkninger af visse aspekter af produktet med mere positive miljøvirkninger af andre aspekter af produktet. Desuden varierer sådanne mærker, der udvikles af forskellige operatører, normalt med hensyn til den specifikke metode, der ligger til grund for den samlede score, f.eks. med hensyn til de miljøvirkninger, der tages i betragtning, eller vægtningen af disse miljøvirkninger. Dette kan resultere i, at det samme produkt får en forskellig score eller rating afhængigt af ordningen. Denne bekymring opstår i forbindelse med ordninger indført i Unionen og i tredjelande. Dette bidrager til opsplitningen af det indre marked, risikerer at stille mindre virksomheder ringere og vil sandsynligvis vildlede forbrugerne yderligere og underminere deres tillid til miljømærker. For at undgå denne risiko og sikre bedre harmonisering på det indre marked bør udtrykkelige miljøanprisninger, herunder miljømærker, der er baseret på en samlet score for en kumulativ miljøpåvirkning fra produkter eller erhvervsdrivende, ikke betragtes som tilstrækkeligt underbyggede, medmindre disse samlede scorer er beregnet i henhold til EU-regler, herunder de delegerede retsakter, som Kommissionen har beføjelser til at vedtage i medfør af dette direktiv, hvilket resulterer i harmoniserede EU-dækkende ordninger for alle produkter eller for hver specifik produktgruppe baseret på en enkelt metode for at sikre sammenhæng og sammenlignelighed.

(42) I overensstemmelse med forslaget til direktiv om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling, som ændrer direktiv 2005/29/EF, er anvendelse af et bæredygtighedsmærke, som ikke er baseret på en certificeringsordning eller ikke er indført af offentlige myndigheder, en urimelig handelspraksis under alle omstændigheder. Det betyder, at "selvcertificerede" bæredygtighedsmærker, hvor der ikke foretages tredjepartsverifikation og regelmæssig overvågning af overholdelsen af de underliggende krav til bæredygtighedsmærket, er forbudt.

(43) For at bekæmpe vildledende udtrykkelige miljøanprisninger i form af miljømærker og øge forbrugernes tillid til miljømærker bør der i dette direktiv fastsættes forvaltningskriterier, som alle miljømærkeordninger skal opfylde, for at supplere kravene i nævnte forslag om ændring af direktiv 2005/29/EF.

(44) For at undgå yderligere spredning af nationale eller regionale officielt anerkendte EN ISO 14024 type I-miljømærkeordninger ("miljømærkning") og andre miljømærkeordninger og for at sikre større harmonisering i det indre marked bør der kun udvikles nye nationale eller regionale miljømærkeordninger i henhold til EU-retten. Medlemsstaterne kan imidlertid anmode Kommissionen om at overveje at udvikle offentlige mærkningsordninger på EU-plan for produktgrupper eller sektorer, hvor sådanne mærker endnu ikke udviklet i henhold til EU-retten, og hvor harmonisering vil tilføre merværdi med henblik på at nå målene for bæredygtighed og det indre marked på en effektiv måde.

(45) For ikke at skabe unødvendige hindringer for international handel og for at sikre ligebehandling i forhold til de offentlige ordninger, der er etableret i Unionen, bør offentlige myndigheder uden for Unionen, der opretter nye mærkningsordninger, have mulighed for at anmode Kommissionen om godkendelse til at anvende mærket på EU-markedet. Denne godkendelse bør være betinget af, at ordningen bidrager til at nå målene i dette direktiv, at ordningens merværdi påvises med hensyn til miljøambitioner, dækning af miljøvirkninger, produktgruppe eller sektor, og at alle kravene i dette direktiv er opfyldt.

(46) Miljømærkeordninger indført af private operatører kan, hvis der er for mange, og anvendelsesområderne overlapper, forvirre forbrugerne eller underminere deres tillid til miljømærker. Medlemsstaterne bør derfor kun tillade, at private operatører indfører nye miljømærkeordninger, hvis de tilfører en betydelig merværdi i forhold til de eksisterende nationale eller regionale ordninger med hensyn til miljøambitioner i kriterierne for tildeling af mærket, dækning af relevante miljøvirkninger og fuldstændighed af den underliggende vurdering. Medlemsstaterne bør indføre en procedure for godkendelse af nye miljømærkeordninger på grundlag af en overensstemmelsesattest udstedt af den uafhængige verifikator. Denne bør gælde for ordninger, der er etableret i og uden for Unionen.

(47) For at skabe retssikkerhed og lette håndhævelsen af bestemmelserne om nye nationale og regionale officielt anerkendte miljømærkeordninger og nye private miljømærkeordninger bør Kommissionen offentliggøre en liste over sådanne ordninger, der enten fortsat kan anvendes på EU-markedet eller indføres på EU-markedet.

(48) For at sikre, at medlemsstaterne anvender en harmoniseret tilgang til vurdering og godkendelse af miljømærkeordninger udviklet af private operatører, og således at Kommissionen kan fastlægge en godkendelsesprocedure for foreslåede ordninger, der indføres af offentlige myndigheder uden for Unionen, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage fælles regler, der præciserer de nærmere krav til godkendelse af sådanne miljømærkeordninger, formatet for og indholdet af dokumentation og procedureregler for godkendelse af sådanne ordninger. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[19].

(49) Det er afgørende, at udtrykkelige miljøanprisninger afspejler miljøpræstationerne og miljøvirkningerne angivet i anprisningen korrekt, og at den seneste videnskabelige dokumentation tages i betragtning. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, gennemgår og ajourfører underbygningen og kommunikationen af anprisningerne mindst hvert femte år for at sikre opfyldelsen af kravene i dette direktiv.

(50) For at sikre, at udtrykkelige miljøanprisninger er pålidelige, skal medlemsstaterne indføre en procedure til verifikation af, at underbygningen og kommunikationen af udtrykkelige miljøanprisninger, herunder miljømærker, eller miljømærkeordningerne opfylder kravene i dette direktiv.

---

[19] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(51) For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv mere effektivt og for så vidt muligt at forhindre, at udokumenterede udtrykkelige miljøanprisninger, herunder miljømærker, indføres på markedet, bør verifikatorer, der opfylder direktivets harmoniserede krav, kontrollere, at de oplysninger, der anvendes til underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger, opfylder kravene i dette direktiv. For at undgå vildledning af forbrugerne bør verifikationen under alle omstændigheder finde sted, inden miljøanprisningerne offentliggøres, eller inden miljømærkerne anvendes. Verifikatoren kan, hvis det er relevant, angive flere kommunikationsmåder for den udtrykkelige miljøanprisning, der opfylder kravene i dette direktiv, således at der ikke er behov for løbende fornyet certificering, hvis kommunikationsmåden ændres en smule, uden at det påvirker overholdelsen af kravene i dette direktiv. For at gøre det lettere for de erhvervsdrivende at overholde reglerne om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger, herunder miljømærkerne, bør der ved verifikationen tages hensyn til arten og indholdet af anprisningen eller miljømærket, herunder om de forekommer urimelige i lyset af direktiv 2005/29/EF.

(52) For at give erhvervsdrivende retssikkerhed i hele det indre marked for, at de udtrykkelige miljøanprisninger opfylder kravene i dette direktiv, bør overensstemmelsesattesten anerkendes af de kompetente myndigheder i hele Unionen. Mikrovirksomheder bør have mulighed for at anmode om en sådan attest, hvis de ønsker at få certificeret deres anprisninger i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og drage fordel af attestens anerkendelse i hele Unionen. Overensstemmelsesattesten bør dog ikke foregribe vurderingen af miljøanprisningen foretaget af de offentlige myndigheder eller domstole, der håndhæver direktiv 2005/29/EF.

(53) For at sikre ensartede betingelser i bestemmelserne om verifikation af udtrykkelige miljøanprisninger og miljømærkeordninger og for at lette håndhævelsen af bestemmelserne om verifikation i dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en fælles formular for overensstemmelsesattester og tilvejebringe de tekniske midler til udstedelse af sådanne attester. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[20].

(54) Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bør kunne drage fordel af de muligheder, som markedet giver for mere bæredygtige produkter, men de kan komme til at stå over for forholdsmæssigt højere omkostninger og vanskeligheder i forbindelse med nogle af kravene om underbygning og verifikation af eksplicitte miljøanprisninger. Medlemsstaterne bør give tilstrækkelige oplysninger og øge kendskabet til, hvordan kravene i dette direktiv kan opfyldes, sikre målrettet og specialiseret uddannelse og yde særlig bistand og støtte, herunder økonomisk, til SMV'er, der ønsker at fremsætte udtrykkelige miljøanprisninger vedrørende deres produkter eller aktiviteter. Medlemsstaternes foranstaltninger bør træffes under hensyntagen til gældende statsstøtteregler.

(55) For at sikre lige konkurrencevilkår på EU-markedet, hvor anprisninger om et produkts eller en erhvervsdrivendes miljøpræstationer er baseret på pålidelige, sammenlignelige

[20] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

og verificerbare oplysninger, er det nødvendigt at fastsætte fælles regler for håndhævelse og overholdelse.

(56) For at sikre, at målene i dette direktiv nås, og at kravene håndhæves effektivt, bør medlemsstaterne udpege deres egne kompetente myndigheder med ansvar for anvendelsen og håndhævelsen af dette direktiv. I betragtning af den tætte komplementaritet mellem artikel 5 og 6 i dette direktiv og bestemmelserne i direktiv 2005/29/EF bør medlemsstaterne dog også med henblik på deres håndhævelse kunne udpege de samme kompetente myndigheder som myndighederne med ansvar for håndhævelsen af direktiv 2005/29/EF. Af konsekvenshensyn bør medlemsstaterne, når de træffer dette valg, kunne gøre brug af de håndhævelsesmidler og -beføjelser, som de har fastlagt i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2005/29/EF, uanset håndhævelsesbestemmelserne i dette direktiv. Hvis der er mere end én udpeget kompetent myndighed på deres område, og for at sikre, at de kompetente myndigheder varetager deres opgaver effektivt, bør medlemsstaterne sikre et tæt samarbejde mellem alle udpegede kompetente myndigheder.

(57) Uden at det berører de beføjelser, der allerede er tillagt forbrugerbeskyttelsesmyndighederne ved forordning (EU) 2017/2394[21], bør de kompetente myndigheder have et minimum af undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser med henblik på at sikre overholdelsen af dette direktiv, at samarbejde hurtigere og mere effektivt med hinanden og at afskrække markedsaktører fra at overtræde dette direktiv. Disse beføjelser bør være tilstrækkelige til effektivt at håndtere de håndhævelsesmæssige udfordringer i forbindelse med e-handel og det digitale miljø og til at forhindre markedsaktører, der ikke overholder reglerne, i at udnytte huller i håndhævelsesordningen ved at flytte til medlemsstater, hvis kompetente myndigheder måske er mindre rustet til at håndtere ulovlige forretningsmetoder.

(58) De kompetente myndigheder bør kunne anvende alle sagens forhold og omstændigheder som dokumentation i forbindelse med deres undersøgelse.

(59) For at forhindre udbredelsen af vildledende og udokumenterede udtrykkelige miljøanprisninger på EU-markedet bør de kompetente myndigheder regelmæssigt kontrollere udtrykkelige miljøanprisninger og de anvendte miljømærkeordninger for at kontrollere, at kravene i dette direktiv er opfyldt.

(60) Når de kompetente myndigheder konstaterer en overtrædelse af kravene i dette direktiv, bør de foretage en evaluering og på grundlag af resultaterne underrette den erhvervsdrivende om den konstaterede overtrædelse og kræve, at den erhvervsdrivende træffer korrigerende foranstaltninger. For at minimere den vildledende virkning på forbrugerne af en udtrykkelig miljøanprisning eller en miljømærkeordning, der ikke opfylder kravene, bør de kompetente myndigheder kræve, at den erhvervsdrivende træffer effektive og hurtige foranstaltninger for at afhjælpe denne overtrædelse. De påkrævede korrigerende foranstaltninger bør stå i et rimeligt forhold til den konstaterede overtrædelse og dens forventede skadelige virkninger for forbrugerne.

---

[21] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).

(61) Hvis en overtrædelse ikke er begrænset til deres nationale område, og den udtrykkelige miljøanprisning er blevet fremsat mellem erhvervsdrivende, bør de kompetente myndigheder underrette de øvrige medlemsstater om resultaterne af den vurdering, de har foretaget, og om eventuelle foranstaltninger, som de har pålagt den ansvarlige erhvervsdrivende at træffe.

(62) De kompetente myndigheder bør også kontrollere udtrykkelige miljøanprisninger på EU-markedet, når de er i besiddelse af og på grundlag af relevante oplysninger, herunder ved begrundet mistanke forelagt af tredjemand. Tredjeparter, der forelægger en mistanke, bør kunne påvise en tilstrækkelig interesse eller gøre gældende, at en rettighed er krænket.

(63) For at sikre, at erhvervsdrivende reelt afskrækkes fra at overtræde kravene i dette direktiv, bør medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af dette direktiv og sikre, at disse regler gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. For at fremme en mere konsekvent anvendelse af sanktioner er det nødvendigt at fastsætte fælles ikkeudtømmende kriterier for fastsættelse af sanktionernes art og størrelse i tilfælde af overtrædelser. Disse kriterier bør bl.a. omfatte overtrædelsens art og grovhed samt den økonomiske gevinst ved overtrædelsen for at sikre, at de ansvarlige fratages denne gevinst.

(64) Når medlemsstaterne fastsætter sanktioner og foranstaltninger for overtrædelser, bør de på grundlag af overtrædelsens grovhed sikre, at bødeniveauet reelt fratager en erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne, den økonomiske gevinst ved at anvende den vildledende eller udokumenterede udtrykkelige miljøanprisning eller en miljømærkeordning, der ikke opfylder kravene, herunder i tilfælde af gentagne overtrædelser. De foranstaltninger for overtrædelser, som medlemsstaterne har fastsat, bør derfor også omfatte konfiskation af det relevante produkt fra den erhvervsdrivende eller indtægter fra de transaktioner, der er berørt af denne overtrædelse, eller midlertidige udelukkelser fra eller forbud mod at bringe produkter i omsætning eller gøre tjenester tilgængelige på EU-markedet. Overtrædelsens grovhed bør være det vigtigste kriterium for de foranstaltninger, der træffes af de håndhævende myndigheder. Den maksimale bøde bør have afskrækkende virkning og fastsættes til mindst 4 % af den erhvervsdrivendes samlede årlige omsætning i den eller de berørte medlemsstater i tilfælde af udbredte overtrædelser med EU-dimension, der er genstand for koordinerede undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, jf. forordning (EU) 2017/2394[22].

(65) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, er det navnlig vigtigt, at den gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[23]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til

[22] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).

[23] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

(66) For at vurdere, hvordan lovgivningen fungerer i forhold til målsætningerne, bør Kommissionen foretage en evaluering af dette direktiv og forelægge en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet og Rådet. Som grundlag for en evaluering af dette direktiv bør medlemsstaterne regelmæssigt indsamle oplysninger om anvendelsen af dette direktiv og forelægge dem for Kommissionen hvert år.

(67) Hvis Kommissionen på grundlag af resultaterne af overvågningen og evalueringen af dette direktiv finder det hensigtsmæssigt at foreslå en revision af dette direktiv, bør det også overvejes, om det er muligt og hensigtsmæssigt at indføre yderligere bestemmelser med krav om anvendelse af en fælles metode til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger, at udvide forbuddet mod miljøanprisninger for produkter, der indeholder farlige stoffer, medmindre deres anvendelse anses for at være af afgørende betydning for samfundet, eller at indføre yderligere harmonisering af krav til underbygning af specifikke miljøanprisninger vedrørende miljøaspekter eller miljøvirkninger.

(68) Anvendelsen af de mest skadelige stoffer bør i sidste ende udfases i Unionen for at undgå og forebygge betydelig skade på menneskers sundhed og miljøet, navnlig deres anvendelse i forbrugerprodukter. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008[24] forbyder mærkning af blandinger og stoffer, der indeholder farlige kemikalier, med angivelsen "ikke giftig", "ikke skadelig", "ikke forurenende", "økologisk" eller andre angivelser af, at stoffet eller blandingen ikke er farlig, eller andre angivelser, som ikke er i overensstemmelse med klassificeringen af det pågældende stof eller den pågældende blanding. Medlemsstaterne skal sikre, at denne forpligtelse opfyldes. Som fastsat i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje vil Kommissionen fastlægge kriterier for væsentlige anvendelsesformål som rettesnor for dens anvendelse i relevant EU-lovgivning.

(69) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre det indre markeds funktion for erhvervsdrivende, der opererer i det indre marked, og for forbrugere, der gør brug af miljøanprisninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(70) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[25] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. For så vidt angår dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.

---

[24] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

[25] EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(71) Bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012[26] bør ændres, således at det indeholder en henvisning til dette direktiv for at lette det administrative samarbejde mellem de kompetente myndigheder via informationssystemet for det indre marked.

(72) Bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394[27] bør ændres, således at det indeholder en henvisning til dette direktiv med henblik på at fremme det grænseoverskridende samarbejde om håndhævelsen af dette direktiv.

(73) Bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828[28] bør ændres, således at det indeholder en henvisning til dette direktiv i sit bilag for at sikre, at de i dette direktiv fastlagte kollektive forbrugerinteresser beskyttes —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1.

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på udtrykkelige miljøanprisninger fremsat af erhvervsdrivende vedrørende produkter eller erhvervsdrivende i forbindelse med virksomheders handelspraksis over for forbrugerne.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på miljømærkeordninger eller på udtrykkelige miljøanprisninger, der er reguleret eller underbygget af regler fastsat i:

   a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010[29]

   b) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848[30]

   c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369[31]

   d) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF[32]

   e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011[33]

   f) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008[34]

---

26 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

27 EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1.

28 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 af 25. november 2020 om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF (EUT L 409 af 4.12.2020, s. 1).

29 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

30 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1).

31 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

32 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning) (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

33 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

g) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009[35]

h) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF[36]

i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011[37]

j) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF[38]

k) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF[39]

l) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852[40]

m) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/…[41]

n) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU[42]

o) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[43] og andre EU-regler, nationale eller internationale regler, standarder eller retningslinjer for finansielle tjenesteydelser, finansielle instrumenter og finansielle produkter

p) andre eksisterende eller fremtidige EU-regler, der fastsætter betingelserne for, hvornår der kan eller skal fremsættes bestemte udtrykkelige miljøanprisninger vedrørende bestemte produkter eller erhvervsdrivende, eller EU-regler, der fastsætter krav vedrørende vurdering eller kommunikation af bestemte produkters eller erhvervsdrivendes miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer eller betingelser for miljømærkeordninger.

---

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

35 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

36 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO2-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler (EFT L 12 af 18.1.2000, s. 16).

37 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

38 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

39 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

40 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

41 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../... om fastlæggelse af en EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse (EUT L...).

42 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

43 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

(1) "miljøanprisning": miljøanprisning som defineret i artikel 2, litra o), i direktiv 2005/29/EF

(2) "udtrykkelig miljøanprisning": en miljøanprisning i tekstform eller indeholdt i et miljømærke

(3) "erhvervsdrivende": erhvervsdrivende som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 2005/29/EF

(4) "produkt": produkt som defineret i artikel 2, litra c), i direktiv 2005/29/EF

(5) "forbruger": forbruger som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2005/29/EF

(6) "virksomheders handelspraksis over for forbrugerne": virksomheders handelspraksis over for forbrugerne som defineret i artikel 2, litra d), i direktiv 2005/29/EF

(7) "bæredygtighedsmærke": bæredygtighedsmærke som defineret i artikel 2, litra r), i direktiv 2005/29/EF

(8) "miljømærke": et bæredygtighedsmærke, der udelukkende eller overvejende dækker miljøaspekter af et produkt, en proces eller en erhvervsdrivende

(9) "produktgruppe": en gruppe produkter, der tjener lignende formål og kan sidestilles med hensyn til anvendelse, eller som har lignende funktionsmæssige egenskaber

(10) "certificeringsordning": en certificeringsordning som defineret i artikel 2, litra s), i direktiv 2005/29/EF

(11) "verifikation": den overensstemmelsesvurdering, der udføres af en verifikator for at kontrollere, om underbygningen eller kommunikationen af de udtrykkelige miljøanprisninger opfylder kravene i dette direktiv, eller om miljømærkeordninger opfylder kravene i dette direktiv

(12) "værdikæde": alle aktiviteter og processer, der er en del af et produkts livscyklus eller en erhvervsdrivendes aktivitet, samt eventuel genfremstilling heraf

(13) "livscyklus": de fortløbende og indbyrdes forbundne faser af et produkts livscyklus, der består af anskaffelse eller produktion af råmaterialer fra naturressourcer, forbehandling, fremstilling, oplagring, distribution, installation, anvendelse, vedligeholdelse, reparation, opgradering, renovering og genbrug samt udtjente produkter

(14) "primære data": data, der måles eller indsamles direkte af den erhvervsdrivende fra et eller flere anlæg, som er repræsentative for den erhvervsdrivendes aktiviteter

(15) "sekundære data": data, der er baseret på andre kilder end primære data, herunder litteraturundersøgelser, tekniske undersøgelser og patenter

(16) "offentligheden": en eller flere fysiske eller juridiske personer og disses foreninger, organisationer eller grupper

(17) "miljøpræstationer": ydeevnen for bestemte produkter, produktgrupper eller erhvervsdrivende eller sektorer med hensyn til miljøaspekter eller miljøvirkninger for

de pågældende produkter eller produktgrupper eller de pågældende erhvervsdrivendes eller sektorers aktiviteter

(18) "miljøaspekt" — enkeltdel af en erhvervsdrivendes eller sektors aktiviteter eller af produkter eller produktgrupper, der interagerer eller kan interagere med miljøet

(19) "miljøpåvirkning": enhver ændring af miljøet, hvad enten den er positiv eller negativ, som helt eller delvis skyldes en erhvervsdrivendes eller sektors aktiviteter eller produkter eller produktgrupper i løbet af deres livscyklus.

Artikel 3

Underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsdrivende foretager en vurdering for at underbygge udtrykkelige miljøanprisninger. Denne vurdering skal:

   (a) angive, om anprisningen vedrører hele produktet, en del af et produkt eller bestemte aspekter af et produkt eller alle den erhvervsdrivendes aktiviteter eller en bestemt del af eller et bestemt aspekt af disse aktiviteter, alt efter hvad der er relevant for anprisningen

   (b) bygge på almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation, anvende nøjagtige oplysninger og tage hensyn til relevante internationale standarder

   (c) påvise, at miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer angivet i anprisningen er væsentlige set ud fra et livscyklusperspektiv

   (d) tage hensyn til alle miljøaspekter eller miljøvirkninger, der er væsentlige for vurderingen af miljøpræstationerne, hvis der fremsættes en anprisning vedrørende miljøpræstationer

   (e) påvise, at anprisningen ikke blot opfylder lovbestemte krav til produkter i produktgruppen eller til erhvervsdrivende i sektoren

   (f) tilvejebringe oplysninger om, hvorvidt det produkt eller den erhvervsdrivende, som anprisningen vedrører, klarer sig væsentligt bedre med hensyn til miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer angivet i anprisningen, end hvad der er almindelig praksis for produkter i den relevante produktgruppe eller for erhvervsdrivende i den relevante sektor

   (g) fastslå, om en forbedring af miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer angivet i anprisningen medfører væsentlig skade i forhold til miljøvirkninger på klimaændringer, ressourceforbrug og cirkularitet, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, forurening, biodiversitet, dyrevelfærd og økosystemer

   (h) adskille anvendte kompensationer for drivhusgasemissioner fra drivhusgasemissioner som yderligere miljøoplysninger, angive, om disse kompensationer vedrører emissionsreduktioner eller -optag, og beskrive, hvordan de anvendte kompensationer har en høj grad af integritet og er korrekt bogført, således at de afspejler den påståede indvirkning på klimaet

   (i) omfatte primære data, som den erhvervsdrivende har adgang til, om miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer angivet i anprisningen

(j) omfatte relevante sekundære data om miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer, der er repræsentative for den specifikke værdikæde for det produkt eller den erhvervsdrivende, som anprisningen vedrører, hvis der ikke foreligger primære data.

2. Hvis det påvises, at der findes væsentlige miljøvirkninger, som ikke er angivet i anprisningen, men der ikke foreligger almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation til at foretage den i stk. 1, litra c), omhandlede vurdering, tager den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen vedrørende et andet aspekt, de foreliggende oplysninger i betragtning og ajourfører om nødvendigt vurderingen i overensstemmelse med stk. 1, når der foreligger almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation.

3. Kravene i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der er mikrovirksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF[44], medmindre de anmoder om en verifikation for at få udstedt en overensstemmelsesattest i medfør af artikel 10.

4. Hvis den regelmæssige overvågning af udviklingen i miljøanprisninger som omhandlet i artikel 20 afdækker forskelle i anvendelsen af kravene i stk. 1 for specifikke anprisninger, og sådanne forskelle skaber hindringer for det indre markeds funktion, eller hvis Kommissionen konstaterer, at manglende krav til specifikke anprisninger fører til en udbredt vildledning af forbrugerne, kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at supplere kravene til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger, jf. stk. 1, ved at:

   (a) fastlægge regler for vurdering af miljøaspekter, miljøvirkninger og miljøpræstationer, herunder ved at fastlægge, hvilke aktiviteter, processer, materialer, emissioner eller hvilken anvendelse af et produkt, der bidrager væsentligt eller ikke kan bidrage til de relevante miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer

   (b) fastlægge, hvilke miljøaspekter eller miljøvirkninger der skal tilvejebringes primære data om, og fastsætte kriterier, på grundlag af hvilke nøjagtigheden af de primære og sekundære data kan vurderes, eller

   (c) fastlægge specifikke livscyklusbaserede regler om underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger for bestemte produktgrupper og sektorer.

5. Ved præcisering af kravene til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger i overensstemmelse med foregående stykke tager Kommissionen hensyn til videnskabelige eller andre tilgængelige tekniske oplysninger, herunder relevante internationale standarder, og tager, hvor det er relevant, følgende i betragtning:

   (a) særlige forhold i forbindelse med sektorer og produkter, der kræver en specifik metodologisk tilgang

   (b) specifikke produktgruppers eller sektorers potentielle bidrag til opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål

   (d) alle relevante oplysninger, der følger af EU-lovgivningen

[44] Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

(e) hvor nemt det er for små og mellemstore virksomheder ("SMV'er") at få adgang til oplysninger og data med henblik på vurdering og anvendelse af disse oplysninger og data.

Artikel 4

Underbygning af sammenlignende udtrykkelige miljøanprisninger

1. Underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger, hvori det angives eller antydes, at et produkt eller en erhvervsdrivende har færre miljøvirkninger eller klarer sig bedre med hensyn til miljøpræstationer end andre produkter eller erhvervsdrivende ("sammenlignende miljøanprisninger"), skal ud over kravene i artikel 3 opfylde følgende krav:

   (a) de oplysninger og data, der anvendes til at vurdere miljøvirkningerne, miljøaspekterne eller miljøpræstationerne for de produkter eller erhvervsdrivende, som sammenligningen foretages i forhold til, svarer til de oplysninger og data, der anvendes til at vurdere miljøvirkningerne, miljøaspekterne eller miljøpræstationerne for det produkt eller den erhvervsdrivende, som anprisningen vedrører

   (b) de data, der anvendes til at vurdere produkternes eller de erhvervsdrivendes miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer, genereres eller tilvejebringes på tilsvarende måde som de data, der anvendes til at vurdere miljøvirkningerne, miljøaspekterne eller miljøpræstationerne for de produkter eller erhvervsdrivende, som sammenligningen foretages i forhold til

   (c) dækningen af faserne i værdikæden er tilsvarende for de sammenlignede produkter og erhvervsdrivende og sikrer, at de vigtigste faser tages i betragtning for alle produkter og erhvervsdrivende

   (d) dækningen af miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer er tilsvarende for de sammenlignede produkter og erhvervsdrivende og sikrer, at der tages hensyn til alle produkters og erhvervsdrivendes vigtigste miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer

   (e) de antagelser, der ligger til grund for sammenligningen, er gjort på tilsvarende måde for de sammenlignede produkter og erhvervsdrivende.

2. Hvis en sammenlignende miljøanprisning vedrører en forbedring af miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer for det produkt, som anprisningen vedrører, sammenlignet med miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer for et andet produkt fra den samme erhvervsdrivende, fra en konkurrerende erhvervsdrivende, som ikke længere er aktiv på markedet, eller fra en erhvervsdrivende, som ikke længere sælger til forbrugerne, angives det i underbygningen af anprisningen, hvordan denne forbedring påvirker andre relevante miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer for det produkt, som anprisningen vedrører, og referenceåret for sammenligningen angives klart.

3. Kravene i denne artikel finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der er mikrovirksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF[45],

[45] Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

medmindre de anmoder om en verifikation for at få udstedt en overensstemmelsesattest i medfør af artikel 10.

Artikel 5

Kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at den erhvervsdrivende er forpligtet til at fremsætte udtrykkelige miljøanprisninger i overensstemmelse med kravene i denne artikel.

2. Udtrykkelige miljøanprisninger må kun vedrøre miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer, der er underbygget i overensstemmelse med kravene i artikel 3, 4 og 5, og som er identificeret som væsentlige for det pågældende produkt eller den pågældende erhvervsdrivende i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra c) eller d).

3. Hvis den udtrykkelige miljøanprisning vedrører et slutprodukt, og brugsfasen er en af det pågældende produkts mest relevante livscyklusfaser, skal anprisningen indeholde oplysninger om, hvordan forbrugeren bør anvende produktet for at opnå det pågældende produkts forventede miljøpræstationer. Disse oplysninger skal ledsage anprisningen.

4. Hvis den udtrykkelige miljøanprisning vedrører et produkts eller en erhvervsdrivendes fremtidige miljøpræstationer, skal den omfatte en tidsbestemt forpligtelse til forbedringer i egne aktiviteter og værdikæder.

5. Udtrykkelige miljøanprisninger vedrørende et produkts eller en erhvervsdrivendes kumulative miljøvirkninger baseret på en aggregeret indikator for miljøvirkninger må kun fremsættes på grundlag af regler for beregning af en sådan aggregeret indikator fastsat i EU-retten.

6. Oplysninger om det produkt eller den erhvervsdrivende, som den udtrykkelige miljøanprisning vedrører, og om underbygningen stilles til rådighed sammen med anprisningen i fysisk form eller i form af et link, QR-kode eller tilsvarende.

   Disse oplysninger skal som minimum omfatte følgende:

   (a) miljøaspekter, miljøvirkninger eller miljøpræstationer angivet i anprisningen

   (b) de relevante EU-standarder eller i givet fald relevante internationale standarder

   (c) de underliggende undersøgelser eller beregninger, der anvendes til at vurdere, måle og overvåge de miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer, som anprisningen vedrører, uden at udelade resultaterne af sådanne undersøgelser eller beregninger, og forklaringer af deres omfang, antagelser og begrænsninger, medmindre oplysningerne er forretningshemmeligheder i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/943[46]

   (d) en kort redegørelse for, hvordan de angivne forbedringer i anprisningen er opnået

[46] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1).

(e) overensstemmelsesattesten, jf. artikel 10, vedrørende underbygning af anprisningen og kontaktoplysninger for den verifikator, der har udstedt overensstemmelsesattesten

(f) for klimarelaterede udtrykkelige miljøanprisninger, der er baseret på kompensationer for drivhusgasemissioner, oplysninger om, i hvilket omfang de er baseret på kompensationer, og om disse vedrører emissionsreduktioner eller -optag

(g) et sammendrag af vurderingen, herunder de elementer, der er anført i dette stykke, som er klart og forståeligt for de forbrugere, som anprisningen er rettet mod, og som gøres tilgængeligt på mindst ét af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor anprisningen fremsættes.

7. Kravene i stk. 2, 3 og 6 finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der er mikrovirksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF, medmindre de anmoder om en verifikation for at få udstedt en overensstemmelsesattest i medfør af artikel 10.

8. Hvis underbygningen af visse miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer er omfattet af de regler, der er fastsat i de delegerede retsakter omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a) og litra c), kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at supplere kravene til kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger fastsat i artikel 5 ved yderligere at præcisere de oplysninger, der kan eller skal meddeles om sådanne miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer, for at sikre, at forbrugerne ikke vildledes.

Artikel 6

Kommunikation af sammenlignende miljøanprisninger

Sammenlignende miljøanprisninger må ikke vedrøre en forbedring af miljøvirkningerne, miljøaspekterne eller miljøpræstationerne for det produkt, som anprisningen vedrører, sammenlignet med miljøvirkningerne, miljøaspekterne eller miljøpræstationerne for et andet produkt fra den samme erhvervsdrivende eller fra en konkurrerende erhvervsdrivende, der ikke længere er aktiv på markedet, eller fra en erhvervsdrivende, der ikke længere sælger til forbrugerne, medmindre de er baseret på dokumentation for, at forbedringen er betydelig og opnået inden for de seneste fem år.

Artikel 7

Miljømærker

1. Medlemsstaterne sikrer, at miljømærker opfylder kravene i artikel 3-6 og er underlagt verifikation i overensstemmelse med artikel 10.

2. Kun miljømærker, der tildeles under miljømærkeordninger oprettet i henhold til EU-retten, må indeholde en rating eller score for et produkt eller en erhvervsdrivende baseret på en aggregeret indikator for et produkts eller en erhvervsdrivendes miljøvirkninger.

Artikel 8

Krav til miljømærkeordninger

1. En miljømærkeordning er en certificeringsordning, der attesterer, at et produkt, en proces eller en erhvervsdrivende opfylder kravene til et miljømærke.

2. Miljømærkeordningerne skal opfylde følgende krav:

   (a) oplysninger om ejerskab af og beslutningstagende organer i miljømærkeordningen er gennemsigtige, gratis tilgængelige, letforståelige og tilstrækkeligt detaljerede

   (b) oplysninger om formålet med miljømærkeordningen og om kravene og procedurerne til kontrol af, at miljømærkeordningen overholdes, er gennemsigtige, gratis tilgængelige, letforståelige og tilstrækkeligt detaljerede

   (c) betingelserne for at tilslutte sig miljømærkeordningerne står i et rimeligt forhold til virksomhedernes størrelse og omsætning, således at små og mellemstore virksomheder ikke udelukkes

   (d) kravene til miljømærkeordningerne er udviklet af eksperter, der kan garantere deres videnskabelige robusthed, og de er sendt til høring blandt en heterogen gruppe af interessenter, som har gennemgået dem og garanteret deres relevans ud fra et samfundsmæssigt perspektiv

   (e) miljømærkeordningen omfatter en klage- og tvistbilæggelsesordning

   (f) miljømærkeordningen fastsætter procedurer for håndtering af manglende overholdelse og indeholder bestemmelser om tilbagetrækning eller suspension af miljømærket i tilfælde af vedvarende og åbenlys manglende overholdelse af kravene i ordningen.

3. Fra [Publikationskontoret: Indsæt dato = *datoen for gennemførelse af dette direktiv*] må medlemsstaternes offentlige myndigheder ikke indføre nye nationale eller regionale miljømærkeordninger. Nationale eller regionale miljømærkeordninger, der er indført før denne dato, kan dog fortsat tildele miljømærker på EU-markedet, forudsat at de opfylder kravene i dette direktiv.

   Fra den dato, der er nævnt i første afsnit, må miljømærkeordninger kun indføres i henhold til EU-retten.

4. Fra [Publikationskontoret: Indsæt dato = *datoen for gennemførelse af dette direktiv*] skal alle nye miljømærkeordninger, der indføres af offentlige myndigheder i tredjelande, og som tildeler miljømærker til anvendelse på EU-markedet, godkendes af Kommissionen, inden de indføres på EU-markedet, med det formål at sikre, at disse mærker giver merværdi i form af deres miljøambitioner, herunder navnlig deres dækning af miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer eller af en bestemt produktgruppe eller sektor, sammenlignet med de eksisterende EU-ordninger eller nationale eller regionale ordninger, der er omhandlet i stk. 3, og opfylder kravene i dette direktiv. Miljømærkeordninger, der er indført af offentlige myndigheder i tredjelande før denne dato, kan fortsat tildele de miljømærker, der skal anvendes på EU-markedet, forudsat at de opfylder kravene i dette direktiv.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de miljømærkeordninger, der indføres af private operatører efter den [Publikationskontoret: Indsæt dato = *datoen for gennemførelse af dette direktiv*] kun godkendes, hvis disse ordninger giver merværdi i form af deres

miljøambitioner, herunder navnlig omfanget af deres dækning af miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer eller af en bestemt produktgruppe eller sektor og deres evne til at støtte SMV'ers grønne omstilling, sammenlignet med de eksisterende EU-ordninger eller nationale eller regionale ordninger, der er omhandlet i stk. 3, og opfylder kravene i dette direktiv.

Denne procedure for godkendelse af nye miljømærkeordninger finder anvendelse på ordninger, der indføres af private operatører i Unionen og i tredjelande.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når nye private ordninger godkendes.

6. Operatører af nye miljømærkeordninger skal for at få udstedt de godkendelser, der er omhandlet i stk. 4 og 5, fremlægge dokumentation for følgende:

(a) baggrunden for udviklingen af ordningen

(b) ordningens foreslåede anvendelsesområde

(c) dokumentation for, at ordningen vil tilføre merværdi som omhandlet i stk. 4 for miljømærkeordninger indført af offentlige myndigheder i tredjelande eller som omhandlet i stk. 5 for miljømærkeordninger indført af private operatører

(d) et udkast til kriterier og den metode, der anvendes til at udvikle og tildele miljømærket, og de forventede virkninger på markedet

(e) en detaljeret redegørelse for ejerskab og de beslutningstagende organer i miljømærkeordningen.

De dokumenter, der er nævnt i første afsnit, forelægges for Kommissionen i forbindelse med de i stk. 4 nævnte ordninger eller for medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med de i stk. 5 nævnte ordninger sammen med overensstemmelsesattesten for miljømærkeordninger udstedt i medfør af artikel 10.

7. Kommissionen offentliggør og ajourfører en liste over officielt anerkendte miljømærker, der må anvendes på EU-markedet efter den [Publikationskontoret: Indsæt dato = *datoen for gennemførelsen af dette direktiv*] i henhold til stk. 3, 4 og 5.

8. For at sikre en ensartet anvendelse i hele Unionen vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter med henblik på at:

(a) fastsætte detaljerede krav til godkendelse af miljømærkeordninger efter kriterierne i stk. 4 og 5

(b) præcisere formatet og indholdet af den dokumentation, der er omhandlet i stk. 6

(c) fastsætte detaljerede regler for proceduren for den godkendelse, der er omhandlet i stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 19.

Artikel 9

Gennemgang af underbygningen af udtrykkelige miljøanprisninger

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der anvendes til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger, gennemgås og ajourføres af de erhvervsdrivende, når der er omstændigheder, der kan påvirke en anprisnings nøjagtighed, og senest fem år efter den dato, hvor de i artikel 5, stk. 6, omhandlede oplysninger gives. I forbindelse med gennemgangen

reviderer den erhvervsdrivende de anvendte underliggende oplysninger for at sikre, at kravene i artikel 3 og 4 opfyldes fuldt ud.

Den ajourførte udtrykkelige miljøanprisning verificeres i overensstemmelse med artikel 10.

Artikel 10

Verifikation og certificering af underbygningen og kommunikationen af miljøanprisninger og miljømærkeordninger

1. Medlemsstaterne indfører procedurer til verifikation af, at udtrykkelige miljøanprisninger underbygges og kommunikeres i overensstemmelse med kravene i artikel 3-7.

2. Medlemsstaterne indfører procedurer til verifikation af, at miljømærkeordninger opfylder kravene i artikel 8.

3. Verifikations- og certificeringskravene finder kun anvendelse på erhvervsdrivende, der er mikrovirksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF, hvis de anmoder om en verifikation.

4. Verifikationen foretages af en verifikator, der opfylder kravene i artikel 11, i overensstemmelse med procedurerne i stk. 1 og 2, inden miljøanprisningen offentliggøres, eller miljømærket anvendes af en erhvervsdrivende.

5. I forbindelse med verifikationen tager verifikatoren hensyn til arten og indholdet af den udtrykkelige miljøanprisning eller miljømærket.

6. Når verifikationen er afsluttet, udarbejder verifikatoren, hvor det er relevant, en overensstemmelsesattest, der bekræfter, at den udtrykkelige miljøanprisning eller miljømærket opfylder kravene i dette direktiv.

7. Overensstemmelsesattesten anerkendes af de kompetente myndigheder med ansvar for anvendelsen og håndhævelsen af dette direktiv. Medlemsstaterne meddeler listen over overensstemmelsesattester via informationssystemet for det indre marked, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1024/2012.

8. Overensstemmelsesattesten foregriber ikke de nationale myndigheders eller domstoles vurdering af miljøanprisningen i overensstemmelse med direktiv 2005/29/EF.

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte de nærmere bestemmelser vedrørende formen af overensstemmelsesattesten, jf. stk. 5, og de tekniske midler til udstedelse af en sådan overensstemmelsesattest. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 19.

Artikel 11

Verifikator

1. Verifikatoren er et tredjepartsoverensstemmelsesvurderingsorgan akkrediteret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008[47].

2. Akkrediteringen omfatter navnlig en vurdering af opfyldelsen af kravene i stk. 3.

3. Verifikatoren skal opfylde nedenstående krav:

   (a) verifikatoren skal være uafhængig af det produkt eller den erhvervsdrivende, som miljøanprisningen vedrører

   (b) verifikatoren, dennes øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre verifikationsopgaverne, må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet eller integritet i forbindelse med verifikationsaktiviteterne

   (c) verifikatoren og dens personale skal udføre verifikationsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence og må ikke påvirkes af nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på verifikatorens vurdering eller resultaterne af verifikationsaktiviteterne

   (d) verifikatoren skal have den ekspertise, det udstyr og den infrastruktur, der er påkrævet til at kunne udføre de verifikationsaktiviteter, som verifikatoren er akkrediteret til

   (e) verifikatoren skal have et tilstrækkeligt antal kvalificerede og erfarne medarbejdere, der er ansvarlige for at udføre verifikationsopgaverne

   (f) verifikatorens personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af ved udførelsen af verifikationsopgaverne

   (g) hvis en verifikator giver bestemte opgaver i forbindelse med verifikation i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, har verifikatoren det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af disse underentreprenører eller dattervirksomheder, og vurderer og overvåger underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og det arbejde, som de har udført.

Artikel 12

Små og mellemstore virksomheder

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at hjælpe små og mellemstore virksomheder med at opfylde kravene i dette direktiv. Disse foranstaltninger skal som minimum omfatte retningslinjer eller lignende mekanismer til at øge kendskabet til, hvordan kravene til udtrykkelige miljøanprisninger kan opfyldes. Med forbehold af gældende statsstøtteregler kan sådanne foranstaltninger desuden omfatte:

   a) finansiel støtte

[47] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

b) adgang til finansiering

c) specialiseret uddannelse af ledelse og personale

d) organisatorisk og teknisk bistand.

Artikel 13

Udpegelse af kompetente myndigheder og koordineringsmekanisme

1. Medlemsstaterne udpeger én eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for anvendelsen og håndhævelsen af dette direktiv.

2. Med henblik på håndhævelsen af artikel 5 og 6 kan medlemsstaterne udpege de nationale myndigheder eller domstole med ansvar for håndhævelsen af direktiv 2005/29/EF. I så fald kan medlemsstaterne fravige artikel 14-17 i dette direktiv og anvende de håndhævelsesregler, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 11-13 i direktiv 2005/29/EF.

3. Hvis der er mere end én kompetent myndighed på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for, at disse kompetente myndigheders respektive opgaver er klart fastlagt, og at der oprettes passende kommunikations- og koordinationsmekanismer.

4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om identiteten af de kompetente myndigheder i deres medlemsstat og om disse myndigheders kompetenceområder.

Artikel 14

De kompetente myndigheders beføjelser

1. Medlemsstaterne tildeler deres kompetente myndigheder de inspektions- og håndhævelsesbeføjelser, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af dette direktiv.

2. De beføjelser, der tillægges de kompetente myndigheder henhold til stk. 1, skal mindst omfatte følgende:

   a) beføjelsen til at få adgang til alle relevante dokumenter, data og oplysninger vedrørende en overtrædelse af dette direktiv, uanset form eller format og uanset lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret, og beføjelsen til at tage eller få kopier deraf

   b) beføjelsen til at kræve, at enhver fysisk eller juridisk person tilvejebringer alle relevante oplysninger, data og dokumenter, uanset form eller format og uanset deres lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret, med henblik på at fastslå, om en overtrædelse, der er omfattet af dette direktiv, har fundet eller finder sted, og nærmere oplysninger om en sådan overtrædelse

   c) beføjelsen til at indlede undersøgelser eller procedurer på eget initiativ med henblik på at bringe overtrædelser af dette direktiv til ophør eller forbyde dem

   d) beføjelsen til at kræve, at de erhvervsdrivende indfører passende og effektive retsmidler og træffer passende foranstaltninger til at bringe en overtrædelse af dette direktiv til ophør

e) beføjelsen til at iværksætte foreløbige retsmidler, hvor dette findes passende, i forbindelse med overtrædelser af dette direktiv

f) beføjelsen til at pålægge sanktioner for overtrædelse af dette direktiv i overensstemmelse med artikel 17.

3. De kompetente myndigheder kan anvende alle oplysninger, dokumenter, resultater, erklæringer eller efterretninger som dokumentation til deres undersøgelser, uanset i hvilket format eller det medium, de er lagret på.

Artikel 15

Foranstaltninger til overvågning af overholdelse

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 13, kontrollerer regelmæssigt de udtrykkelige miljøanprisninger og de miljømærkeordninger, der anvendes på EU-markedet. Rapporterne med de nærmere oplysninger om resultatet af denne kontrol gøres tilgængelige for offentligheden online.

2. Hvis en medlemsstats kompetente myndigheder konstaterer en overtrædelse af en forpligtelse, der er fastsat i dette direktiv, foretager de en evaluering omfattende alle de relevante krav, der er fastlagt i dette direktiv.

3. Hvis de kompetente myndigheder efter den evaluering, der er omhandlet i første afsnit, finder, at underbygningen og kommunikationen af den udtrykkelige miljøanprisning eller miljømærkeordningen ikke opfylder kravene i dette direktiv, underretter de den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, om den manglende overholdelse og pålægger den erhvervsdrivende at træffe alle passende afhjælpende foranstaltninger inden for 30 dage for at bringe den udtrykkelige miljøanprisning eller miljømærkeordningen i overensstemmelse med dette direktiv eller ophøre med at anvende og henvise til den udtrykkelige miljøanprisning, der ikke opfylder kravene. Sådanne foranstaltninger skal være så effektive og hurtige som muligt under overholdelse af proportionalitetsprincippet og retten til at blive hørt.

Artikel 16

Klagebehandling og adgang til retslig prøvelse

1. Fysiske eller juridiske personer eller organisationer, der i henhold til EU-retten eller national ret har en legitim interesse, har ret til at indgive begrundede klager til de kompetente myndigheder, når de på grundlag af objektive omstændigheder vurderer, at en erhvervsdrivende ikke overholder bestemmelserne i dette direktiv.

2. Med henblik på første afsnit anses ikkestatslige enheder eller organisationer, der arbejder for at fremme menneskers sundhed, miljøet eller forbrugerbeskyttelsen, og som opfylder alle krav efter national lovgivning, for at have tilstrækkelig interesse.

3. De kompetente myndigheder vurderer den i stk. 1 omhandlede begrundede klage og træffer om nødvendigt de nødvendige foranstaltninger, herunder inspektioner og høringer af personen eller organisationen, med henblik på at kontrollere disse klager. Hvis det bekræftes, træffer de kompetente myndigheder de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 15.

4. De kompetente myndigheder underretter hurtigst muligt og under alle omstændigheder i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret den i stk. 1 omhandlede person eller organisation, som har indgivet klagen, om sin afgørelse om at efterkomme eller afslå den anmodning om indgriben, der er fremsat i klagen, og begrunder afgørelsen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at en person eller organisation som omhandlet i stk. 1, der indgiver en begrundet klage, har adgang til en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk offentligt organ, der har kompetence til at prøve den processuelle og materielle lovlighed af den kompetente myndigheds afgørelser, handlinger eller undladelser i henhold til dette direktiv, uden at dette berører bestemmelser i national ret, hvorefter administrative klageprocedurer skal udtømmes, før der gives adgang til retslig prøvelse. Disse retslige klageprocedurer skal være rimelige, rettidige og gratis eller ikke uoverkommeligt dyre, og de skal sikre passende og effektive retsmidler, herunder foreløbige retsmidler, hvis det er nødvendigt.

6. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles praktiske oplysninger til rådighed for offentligheden om adgangen til administrativ og retslig prøvelse omhandlet i denne artikel.

Artikel 17

Sanktioner

1. Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til direktiv 2008/99/EF[48], fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Ved fastlæggelsen af arten og omfanget af de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelser, tager medlemsstaternes kompetente myndigheder behørigt hensyn til følgende:

   a) overtrædelsens art, grovhed, omfang og varighed

   b) overtrædelsens forsætlige eller uagtsomme karakter og eventuelle foranstaltninger, som den erhvervsdrivende har truffet for at begrænse eller afhjælpe den skade, som forbrugerne har lidt, hvor det er relevant

   c) den finansielle styrke hos den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, hvilket f.eks. fremgår af den samlede omsætning for den juridiske person, der holdes ansvarlig, eller årsindkomsten for den fysiske person, der holdes ansvarlig

   d) den økonomiske gevinst, som de ansvarlige har opnået ved overtrædelsen

   e) overtrædelser, som den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, tidligere har begået

   f) eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer i sagen

[48] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

g) sanktioner, der pålægges den erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i andre medlemsstater i grænseoverskridende tilfælde, hvor oplysninger om sådanne sanktioner er tilgængelige via den mekanisme, der er etableret i medfør af forordning (EU) 2017/2394, hvis det er relevant.

3. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af dette direktiv omfatter:

(a) bøder, der reelt fratager de ansvarlige den økonomiske gevinst ved deres overtrædelser, og som øger størrelsen af sådanne bøder for gentagne overtrædelser

(b) konfiskation af den erhvervsdrivendes indtægter fra en transaktion med de relevante produkter

(c) midlertidig udelukkelse i en periode på højst 12 måneder fra offentlige udbudsprocedurer og fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner.

Med henblik på litra a) sikrer medlemsstaterne ved pålæggelsen af sanktioner i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2017/2394[49], at maksimumsstørrelsen for sådanne bøder er mindst 4 % af den erhvervsdrivendes årlige omsætning i den eller de berørte medlemsstater.

Artikel 18

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 8, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [Publikationskontoret: Indsæt dato = *datoen for gennemførelse af dette direktiv*]. Kommissionen udarbejder senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden en rapport om delegationen af beføjelser. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlament eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 8, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til

[49] EUT L 345 af 27.12. 2017, s. 1.

artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 8, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 19

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 20

Overvågning

1. Medlemsstaterne overvåger regelmæssigt anvendelsen af dette direktiv på grundlag af:

   a) en oversigt over de typer af udtrykkelige miljøanprisninger og miljømærkeordninger, der har været genstand for begrundede klager i overensstemmelse med artikel 16

   b) en oversigt over udtrykkelige miljøanprisninger og miljømærkeordninger, for hvilke de kompetente myndigheder har krævet, at den erhvervsdrivende træffer korrigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 15, eller har pålagt sanktioner i overensstemmelse med artikel 17.

2. I de i stk. 1 omhandlede oplysninger angives den udtrykkelige miljøanprisning eller miljømærkeordning, arten af den påståede overtrædelse, arten og varigheden af de korrigerende foranstaltninger og, hvis det er relevant, den pålagte sanktion.

3. Medlemsstaterne meddeler hvert år Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

4. På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 3, og de oplysninger, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i henhold til artikel 15, stk. 1, og om nødvendigt yderligere høringer af de kompetente myndigheder offentliggør Det Europæiske Miljøagentur hvert andet år en rapport med en vurdering af udviklingen i udtrykkelige miljøanprisninger og miljømærkeordninger i de enkelte medlemsstater og for Unionen som helhed. Rapporten skal gøre det muligt at skelne ud fra størrelsen af den erhvervsdrivende, der fremsætter anprisningen, og ud fra kvaliteten af underbygningen.

Artikel 21

Evaluering og revision

1. Senest den [Publikationskontoret: Indsæt dato = *fem år fra datoen for gennemførelse af dette direktiv*] foretager Kommissionen en evaluering af dette direktiv i lyset af de mål, det forfølger, og forelægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. I den i stk. 1 omhandlede rapport vurderes det, om dette direktiv har nået sit mål, navnlig med hensyn til at:

   a) sikre, at udtrykkelige miljøanprisninger fremsat om et produkts eller en erhvervsdrivendes miljøpræstationer er baseret på pålidelige, sammenlignelige og verificerbare oplysninger

   b) sikre, at miljømærkeordninger er baseret på certificeringsordninger og opfylder de relevante krav i artikel 8

   c) sikre, at nye private miljømærkeordninger for produkter eller erhvervsdrivende, der allerede er omfattet af eksisterende ordninger, kun godkendes af medlemsstaterne, hvis de tilfører merværdi i forhold til de eksisterende ordninger

   d) fastsætte regler for kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger på EU-markedet og undgå dobbeltomkostninger i forbindelse med kommunikation af sådanne anprisninger

   e) forbedre det indre markeds funktion.

3. Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, ledsages den i stk. 1 omhandlede rapport af et lovgivningsforslag om ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv, og det overvejes at indføre yderligere bestemmelser om:

   a) frigørelse af muligheder for en cirkulær, biobaseret og grøn økonomi ved at vurdere, om det er muligt og hensigtsmæssigt at kræve anvendelse af en fælles og, hvor det er relevant, livscyklusbaseret metode til underbygning af miljøanprisninger

   b) lettelse af overgangen til et giftfrit miljø ved at overveje at indføre et forbud mod miljøanprisninger for produkter, der indeholder farlige stoffer, medmindre deres anvendelse anses for at være af afgørende betydning for samfundet, i overensstemmelse med kriterier, der skal opstilles af Kommissionen

   c) yderligere harmonisering af krav til underbygning af specifikke miljøanprisninger vedrørende miljøaspekter eller -virkninger såsom holdbarhed, genbrugsmuligheder, reparationsmuligheder, genanvendelighed, genanvendt indhold, anvendelse af naturligt indhold, herunder fibre, miljøpræstationer eller bæredygtighed, biobaserede elementer, bionedbrydelighed, biodiversitet og affaldsforebyggelse og -reduktion.

Artikel 22

Ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012

I bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 tilføjes følgende punkt:

"X. [Publikationskontoret: Indsæt det næste fortløbende nummer] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) ... af ... om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger (EUT L ..., dato, side: artikel 13, stk. 3, og artikel 15)".

Artikel 23

Ændringer af forordning (EU) 2017/2394

I bilaget til forordning (EU) 2017/2394 tilføjes følgende punkt:

"X. [Publikationskontoret: Indsæt det næste fortløbende nummer] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) ... af ... om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger (EUT L ..., dato, side)."

Artikel 24

Ændring af direktiv (EU) 2020/1828

I bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 tilføjes følgende punkt:

"(X) [Publikationskontoret: Indsæt det næste fortløbende nummer] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) ... af ... om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger (EUT L ..., dato, side)".

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [Publikationskontoret: Indsæt dato = *18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden*] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

   De anvender disse love og bestemmelser fra den [Publikationskontoret: Indsæt dato = *24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden*].

   Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne *Formanden*	*På Rådets vegne* *Formanden*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Grønne anprisninger: forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

09 — Miljø- og klimaindsats[116]

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☒ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning[117]**

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Formålet med dette initiativ er at øge miljøbeskyttelsesniveauet og bidrage til at fremskynde den grønne omstilling til en cirkulær, ren og klimaneutral økonomi i EU, beskytte forbrugere og virksomheder mod grønvaskning og sætte forbrugerne i stand til at bidrage til at fremskynde den grønne omstilling ved at træffe informerede købsbeslutninger baseret på troværdige miljøanprisninger og -mærker, forbedre retssikkerheden med hensyn til miljøanprisninger og lige vilkår i det indre marked, styrke konkurrenceevnen for erhvervsdrivende, der gør en indsats for at øge deres produkters og aktiviteters miljømæssige bæredygtighed, og skabe omkostningsbesparende muligheder for sådanne operatører, der handler på tværs af grænserne.
Initiativet supplerer de foreslåede ændringer af direktivet om urimelig handelspraksis.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Fastsætte EU-regler om frivillige grønne anprisninger, der finder anvendelse på erhvervsdrivende, der opererer i EU (med undtagelse af mikrovirksomheder for visse bestemmelsers vedkommende), om underbygning, kommunikation og verifikation af miljøanprisninger og miljømærkeordninger.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Hvis de specifikke mål nås, vil flere markedsaktører kunne integrere pålidelige miljøoplysninger i deres beslutningstagning (f.eks. købsbeslutninger, valg af

[116] For de grønne anprisninger er retsgrundlaget for initiativet det indre marked, men budgetressourcerne kommer fra 09 — Miljø- og klimaindsats.

[117] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) eller b).

leverandører eller samarbejde med leverandører og forretningspartnere, produktdesign og valg, der træffes i forbindelse med offentlige udbud).

Forbrugerne vil kunne stole på miljøanprisningerne på de produkter, de køber, og således mere systematisk kunne integrere miljøhensyn i deres købsbeslutninger.

Dette vil udløse større efterspørgsel efter grønnere produkter og løsninger og dermed fremme væksten på grønne markeder. Det vil åbne op for muligheder i forsyningskæden for større effektivitet og bedre miljøpræstationer. Dette vil derefter bidrage til det generelle mål om at frigøre muligheder for en cirkulær og grøn økonomi. Indførelse af en EU-tilgang til miljøanprisninger vil opfylde det generelle mål om at styrke det indre markeds funktion, navnlig de grønne markeder.

En fælles EU-tilgang, der opfylder målet om pålidelighed, sammenlignelighed og verificerbarhed, vil gøre det lettere for håndhævende myndigheder at kontrollere anprisninger og give dem større virkning. Dette vil yderligere styrke drivkræfterne for bedre miljøpræstationer for produkter og erhvervsdrivende og dermed bidrage til målene i den europæiske grønne pagt.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

1. Miljøanprisninger vedrørende produkter og virksomheder er pålidelige, sammenlignelige og verificerbare: stigende andel af pålidelige miljøanprisninger og tilsvarende faldende andel af vildledende miljøanprisninger, der overvåges gennem:

o Antal miljøanprisninger, der opfylder (eller ikke opfylder) kravene i initiativet om grønne anprisninger

o Effektiv gennemførelse af initiativet om grønne anprisninger

o Andel af nationale myndigheder, der mener, at direktivet har gjort det lettere at håndtere grønvaskning.

2. **Brugere af oplysninger har tillid til miljøoplysninger:** øget tillid blandt brugere af oplysninger (forbrugere, virksomheder, investorer, offentlige forvaltninger og NGO'er) i miljøanprisninger, der overvåges gennem:

o Forbrugernes tillid til miljøanprisninger

o Forbrugernes tillid til bæredygtighedsmærker

o Tillid blandt andre brugere af oplysninger (virksomheder, investorer, offentlige forvaltninger, NGO'er) til de pågældende miljøanprisninger.

3. Produkters og organisationers miljøpræstationer forbedres: positiv udvikling af benchmarkværdier i profilresultater for kategoriregler for produkters miljøaftryk (PEFCR'er) og produkters miljøaftryk (PEF) og organisationers miljøaftryk (OEF), der viser en tendens til, at produkter og organisationer bliver grønnere, faldende EU-forbrugsfodaftryk (jf. indikatoren for forbrugsfodaftryk udviklet af JRC), der dækker alle 16 miljøvirkninger af miljøaftryksmetoderne. Dette vil blive overvåget ved hjælp af følgende indikatorer:

o Udviklingen i benchmarkværdier i PEFCR'er

o Udviklingen i resultaterne af miljøaftryksprofilen for PEF og OEF over tid

o Udviklingen i forbrugsfodaftrykket i EU.

4. **Hindringerne på grønne markeder mindskes:** hindringer for overholdelse af flere forskellige metoder og for tilvejebringelse af miljøoplysninger mindskes. Dette vil blive overvåget ved hjælp af følgende indikatorer:

o Virksomhedernes opfattelse af grønne produkter i det indre marked.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Kortsigtede krav

Medlemsstaterne har to år til at gennemføre direktivet. Dette forslag er tæt forbundet med revisionen af direktivet om urimelig handelspraksis, som Kommissionen foreslog i marts 2022, og det forventes, at de to direktiver kan gennemføres samtidigt.

Ud over at gennemføre reglerne om underbygning og kommunikation af miljøanprisninger skal medlemsstaterne indføre en procedure til at verificere underbygningen af miljøanprisninger vedrørende erhvervsdrivende og produkter, der markedsføres, og miljømærkeordninger, udpege kompetente myndigheder og oprette en koordineringsmekanisme.

Ifølge forslaget skal frivillige miljøanprisninger underbygges på grundlag af en vurdering, der opfylder de specifikke krav i artikel 3. Hvis Kommissionen vedtager delegerede retsakter, der fastsætter livscyklusbaserede regler for specifikke produktgrupper eller sektorer, vil de erhvervsdrivende kunne underbygge specifikke anprisninger vedrørende miljøvirkninger på dette grundlag.

Til støtte for gennemførelsen af dette direktiv og kort efter dets ikrafttræden vil Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt for at give nærmere oplysninger om den form for attest, der skal udstedes af verifikatoren af miljøanprisninger, jf. artikel 12.

Løbende krav

De kompetente myndigheder vil være forpligtet til regelmæssigt at kontrollere de miljøanprisninger, der anvendes på EU-markedet.

Medlemsstaterne vil være forpligtet til regelmæssigt at overvåge anvendelsen af direktivet på grundlag af en oversigt over miljøanprisninger, der er blevet meddelt de håndhævende myndigheder, en oversigt over miljøanprisninger, for hvilke de håndhævende myndigheder har pålagt den ansvarlige organisation at træffe korrigerende foranstaltninger og, hvis det er relevant, har truffet håndhævelsesforanstaltninger. Medlemsstaterne skal hvert år meddele Kommissionen disse oplysninger.

Fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden foretager Kommissionen en evaluering af dette direktiv i lyset af de mål, det forfølger, og forelægger en rapport om de vigtigste resultater og, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 3, stk. 4, om yderligere præcisering af kravene til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger. Dette vil være en løbende proces med henblik på at udvikle yderligere underbygningsmetoder.

Kommissionen vil også få beføjelse til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter for at supplere kravene til miljømærkeordninger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 8 og 9.

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Det er afgørende at sikre lige vilkår for erhvervsdrivende med hensyn til de krav, der skal opfyldes, når de fremsætter en miljøanprisning, herunder kravene til de oplysninger og data, der skal anvendes, ved at indføre et fælles regelsæt i EU's indre marked.

I et status quo-scenarie, og hvis medlemsstaterne handler hver for sig, er der en høj risiko for at ende med mange konkurrerende forskellige systemer baseret på forskellige og usammenlignelige metoder og tilgange, hvilket fører til et fragmenteret indre marked, navnlig for grænseoverskridende produkter, der handles i det indre marked, hvilket øger risikoen for forskellige niveauer af bevidsthed og oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer i hele EU og fører til yderligere omkostninger for virksomheder, der handler på tværs af grænserne (navnlig hvis de skal anvende forskellige metoder eller overholde forskellige mærkningsordninger).

Uden handling på EU-plan vil markedsaktørerne fortsat blive konfronteret med vildledende oplysninger om miljøaspekter, og hindringer på det indre marked vil hindre virksomhederne i at operere på lige vilkår. Desuden kan visse aspekter såsom udvikling af metoder til at underbygge specifikke anprisninger og oprettelse af tilknyttede databaser (om nødvendigt) ikke håndteres på nationalt plan i betragtning af deres anvendelsesområde med hensyn til dækning af produkter, sektorer eller geografiske regioner.

Der er en klar merværdi ved at fastsætte fælles krav på EU-plan, da et harmoniseret og velfungerende indre marked i EU vil skabe lige vilkår for virksomheder, der opererer i EU.

Det forventes, at medlemsstaterne som følge af indsatsen på EU-plan vil blive forhindret i at indføre ensidige specifikke foranstaltninger, og direktivet vil mindske risikoen for retlig fragmentering af det indre marked og medføre omkostningsbesparelser for den offentlige og private sektor.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Initiativet supplerer de foreslåede ændringer af direktivet om urimelig handelspraksis, som Europa-Kommissionen har forelagt Europa-Parlamentet og Rådet. Det bygger på erfaringerne med gennemførelsen af direktivet om urimelig handelspraksis og behovet for specifikke regler om underbygning af udtrykkelige grønne anprisninger og om kommunikation og verifikation. Det er også baseret på erfaringerne med udbredelsen af miljømærkeordninger og erfaringerne med udviklingen af EU-miljømærket, EMAS og udviklingen af miljøaftryksmetoderne.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Initiativerne falder inden for rammerne af den europæiske grønne pagt, som er retningsgivende for EU's genopretningsstrategi. I den grønne pagt anerkendes

fordelene ved at investere i vores konkurrencedygtige bæredygtighed ved at opbygge et mere retfærdigt, grønnere og mere digitalt Europa.

Initiativet falder ind under udgiftsområde 3 (Naturressourcer og miljø), budgetafsnit 9 (Miljø- og klimaindsats) i den flerårige finansielle ramme. Som beskrevet nedenfor vil gennemførelsen kræve yderligere menneskelige ressourcer, udgifter under Life-programmet og visse støtteudgifter i EEA. Den tilsvarende stigning i EEA's tilskud vil blive modregnet i EU-programmet for miljø- og klimaindsatsen (Life).

Andre politikområder kunne yde støtte til virksomheder til gennemførelse af kravene til underbygning og kommunikation af miljøanprisninger, f.eks. som fastsat i delegerede retsakter i henhold til artikel 3, især EU-finansiering til innovation og investeringer i virksomheder, navnlig SMV'er. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling komplementerer gennem intelligent specialisering, Life og Horisont Europa privat finansiering af innovation og støtter hele innovationscyklussen med henblik på at bringe innovative løsninger på markedet. Programmet for et digitalt Europa lancerede i 2022 den samordnede indsats CIRPASS med det formål at åbne op for innovative arbejdsgange, navnlig for at fremme cirkulariteten af strømmen af materielle varer, men også for forbrugeroplysninger, ved at definere en tværsektoriel produktdatamodel for det digitale produktpas, som har vist sig at være nyttig for den cirkulære økonomi.

Innovationsfonden er et af verdens største finansieringsprogrammer til demonstration af innovative lavemissionsteknologier og -løsninger. Den vil yde ca. 10 mia. EUR i støtte i perioden 2020-2030 med det formål at bringe industrielle løsninger på markedet med henblik på at dekarbonisere Europa og støtte omstillingen til klimaneutralitet.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Flere muligheder blev vurderet, herunder dækning udelukkende ved GD ENV-tjenester gennem en kombination af indkøb af tjenester til datasæt og undersøgelse af samarbejdet med andre tjenester og agenturer. Den valgte bedste løsning kombinerer GD ENV's indkøb af tjenester til datasæt og et bidrag til EEA med henblik på at kunne gøre brug af personalets ekspertise.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

☒ **Ubegrænset varighed**

– iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2024 til 2027

– — derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)[118]

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☒ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☒ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

[118] Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Initiativerne omfatter offentlige udbud, administrativ ordning med JRC, øget bidrag til EEA og konsekvenser for COM HR. Der gælder standardregler for denne type udgifter.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Ikke relevant — jf. ovenfor

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB[119]	fra EFTA-lande[120]	fra kandidatlande og potentielle kandidater [121]	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
3	09 02 02 — Cirkulær økonomi og livskvalitet	OB	JA	NEJ	JA	NEJ
3	09 10 02 — Det Europæiske Miljøagentur (EEA)	OB	JA	JA	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01 — Vederlag og godtgørelser	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 03 — Nationale embedsmænd, som midlertidigt ansættes i institutionen	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02 — Møder, ekspertgrupper	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

Ikke relevant

[119] OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

[120] EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

[121] Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**3**	Miljø og naturressourcer

GD: ENV			**2024**	**2025**	**2026**	**2027 og derefter**	**I ALT**
○ Aktionsbevillinger							
09 02 02 — Cirkulær økonomi og livskvalitet	Forpligtelser	1)	2 540	6 964	5 264	5 214	**19 982**
	Betalinger	(2)	2 540	6 964	5 264	5 214	**19 982**
Bevillinger I ALT til GD ENV	Forpligtelser	=(1)	2 540	**6 964**	5 264	**5 214**	**19 982**
	Betalinger	=(2)	2 540	**6 964**	5 264	**5 214**	**19 982**

Det ovenfor anførte beløb vil være nødvendigt for at finansiere følgende foranstaltninger:

- Erhvervelse af sekundære datasæt om miljøaftryk med vigtige gennemsnitsdata om ressourceforbrug og emissioner for centrale processer, der kan anvendes af mange virksomheder til at vurdere deres værdikæder, indsamling og udvikling af data med henblik på at udfylde eventuelle datahuller, omkostninger til udvikling af en IT-platform for databasen over miljøaftryk samt vedligeholdelse af databasen for perioden 2026-2027 (10 095 mio. EUR). Adgangen til datasæt om miljøaftryk vil gøre det lettere for virksomheder, navnlig SMV'er, at overholde direktivet om grønne anprisninger på en mere omkostningseffektiv og mindre byrdefuld måde. Let adgang til data af høj kvalitet vedrørende produkters miljøpræstationer vil være en vigtig katalysator for alle virksomheder, men især for SMV'er, med henblik på at underbygge deres miljøanprisninger på en solid måde, der ikke afhænger af, om der er vedtaget delegerede retsakter i henhold til artikel 3 i dette forslag om miljøanprisninger. Adgangen til datasæt om miljøaftryk vil også støtte gennemførelsen

af andre EU-politikker om miljømæssig bæredygtighed og hjælpe forbrugerne med at træffe de rette valg, f.eks. forslaget til en forordning om miljøvenligt design for bæredygtige produkter[122]. Forordningen giver mulighed for at fastsætte obligatoriske oplysningskrav, som også kan knyttes til mærkningskrav, og vil resultere i forbedrede informationsstrømme gennem digitale produktpas. Datasættene om miljøaftryk vil understøtte beregningen og fastsættelsen af oplysnings- og præstationskrav i delegerede retsakter knyttet til forordningen, f.eks. vedrørende CO2-fodaftryk og miljøaftryk, som fastsat i forslaget til en forordning om miljøvenligt design for bæredygtige produkter, baseret på et harmoniseret sæt sekundære data af høj kvalitet.

- Indkøb af undersøgelser vedrørende interessenternes anvendelse af metoder til underbygning og evaluering af direktivet om grønne anprisninger (150 mio. EUR)
- JRC vil spille en central rolle, idet det skal støtte Kommissionen med en del af det tekniske arbejde. Den administrative ordning forventes at udgøre en omkostning på ca. 1 700 mio. EUR.
- Administrativ og teknisk støtte til udarbejdelse af delegerede retsakter i henhold til artikel 3, stk. 4, om yderligere præcisering af kravene til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger, der fastsætter livscyklusbaserede regler for specifikke produktgrupper eller sektorer, vil også være en stor udgift. Denne budgetpost omfatter forberedelsen af seks sådanne delegerede retsakter (6 827 mio. EUR).
- Ledsageforanstaltninger, der gør det lettere for SMV'er at tilpasse sig dette direktiv, herunder udvikling af beregningsværktøjer baseret på de krav, der er beskrevet i delegerede retsakter i henhold til artikel 3, stk. 4 (1 210 mio. EUR).

Agentur: EEA			**2025**	**2026**	**2027**	**I ALT**
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1a)	180	367	375	**922**
	Betalinger	(2a)	180	367	375	922
Afsnit 2: Infrastruktur	Forpligtelser	(1b)				
	Betalinger	(2b)				
Afsnit 3: Driftsudgifter	Forpligtelser	(1c)	95	65	65	**225**
	Betalinger	(2c)	95	65	65	**225**

122 Tilgængelig på https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-ecodesign-sustainable-products-regulation_en.

Bevillinger I ALT til agenturet EEA	Forpligtelser	=1a+1b+1c	**275**	**432**	**440**	**1 147**
	Betalinger	=2a+2b+2c	**275**	**432**	**440**	**1 147**

EEA's omkostninger omfatter omkostninger til to yderligere årsværk (én midlertidigt ansat og én kontraktansat) samt driftsudgifter til overvågning af de miljøanprisninger, der anvendes på EU-markedet efter gennemførelsen af direktivet, jf. artikel 20, stk. 4. Agenturet vil få til opgave at foretage en detaljeret analyse af de oplysninger, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 20, stk. 1-3, og offentliggøre rapporter hvert andet år med en vurdering af udviklingen af grønne anprisninger i hele EU. Dette skøn omfatter størstedelen af dokumentationen for de halvårlige rapporter, der skal udarbejdes af medlemsstaterne og indsendes på europæisk niveau via spørgeskemaer. EEA vil udarbejde udkast til disse spørgeskemaer efter aftale med GD ENV og gøre dem tilgængelige ved hjælp af et elektronisk standardværktøj. De oplysninger, som medlemsstaterne indberetter, vil være en kombination af statistikker over anprisninger på deres nationale markeder og en kvalitativ beskrivelse af arten af falske anprisninger og gennemførte korrigerende foranstaltninger. Disse medarbejderes opgaver vil være af permanent karakter med henblik på at rapportere fra landene og udarbejde analyserapporten hvert andet år samt udføre nødvendige støtteopgaver (administration, kommunikation, IT-udvikling, virksomhedsstøtte osv.).

□ Aktionsbevillinger I ALT			**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**I ALT**
	Forpligtelser	(4)	**2 540**	**7 239**	**5 696**	**5 654**	**21 129**
	Betalinger	(5)	**2 540**	**7 239**	**5 696**	**5 654**	**21 129**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4	**2 540**	**7 239**	**5 696**	**5 654**	**21 129**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	"Administrationsudgifter"

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		2024	2025	2026	2027 og derefter	I ALT
GD: ENV						
□ Menneskelige ressourcer		606	606	606	606	**2 424**
□ Andre administrationsudgifter		180	180	180	180	**720**
I ALT GD ENV	Bevillinger	**786**	**786**	**786**	**786**	**3 144**

Det nuværende personale i GD ENV består af to årsværk, tjenestemænd (AD), der beskæftiger sig med politikrelaterede spørgsmål, og to årsværk, tjenestemænd (AD), der beskæftiger sig med metodologiske spørgsmål. Dette personale vil fortsat være af afgørende betydning i fremtiden og forventes at varetage følgende opgaver:

- Aktiviteter i forbindelse med initiativet om grønne anprisninger såsom politikkoordinering, arbejdsplan for initiativet om grønne anprisninger (herunder en delvis dækning af udviklingen af yderligere krav til specifikke anprisninger), teamkoordinering, overvågning, forbindelser til interessenter. Disse aktiviteter kræver to årsværk, tjenestemænd.
- Yderligere udvikling af miljøaftryks- og andre metoder til underbygning af grønne anprisninger i overensstemmelse med artikel 3: forvaltning af ekspertgrupper, forvaltning af PEFCR'er/OEFSR'er i omstillingsfasen (herunder yderligere opgaver i forbindelse med Kommissionens vedtagelse, hvis dele er omfattet af delegerede retsakter i henhold til artikel 3, stk. 4, om yderligere præcisering af kravene til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger fremover). Disse aktiviteter kræver et årsværk, tjenestemand.
- Forvaltning af sekundære miljøaftryksdata: forvaltning af kontrakter, datakontrol, bygningsdatabase osv. Disse aktiviteter kræver et årsværk, tjenestemand.

Generelt kræver livscyklusvurderingsrelaterede opgaver (f.eks. metode- og dataudvikling) og opgaver i forbindelse med metode- og dataudvikling med henblik på underbygning af grønne anprisninger specialiseret teknisk/videnskabelig viden og videnskabelig uddannelse på ph.d.-niveau og flere års erfaring på området. Det er ikke muligt at tiltrække sådanne medarbejdere på betingelser for kontraktansatte. Disse opgaver bør derfor varetages af tjenestemænd, og opgaverne bør, hvis der ikke er specialiseret personale til rådighed internt, varetages af midlertidigt ansatte.

GD ENV anmoder derfor om yderligere personale (**3 AD'er og 1 UNE**, jf. fordelingen af nedenstående stillinger), der skal:

- udarbejde ca. 6-7 delegerede retsakter i henhold til artikel 3, stk. 4, om yderligere præcisering af kravene til underbygning af udtrykkelige miljøanprisninger for at regulere specifikke anprisninger, f.eks. vedrørende reparerbarhed, genanvendelighed, holdbarhed, eller om fastlæggelse af specifikke livscyklusbaserede regler for visse produktgrupper og sektorer
- udarbejde gennemførelsesretsakter, der fastsætter relevante procedurer for de nationale myndigheders godkendelse af nye private mærkningsordninger og formatet af overensstemmelsesattester for anprisninger og mærkningsordninger
- udarbejde delegerede retsakter, der yderligere præciserer kriterierne for godkendelse af miljømærkeordninger, jf. artikel 8, for at sikre en ensartet anvendelse i hele Unionen
- evaluere anmeldte miljømærkeordninger indført af offentlige myndigheder i tredjelande, som ønsker at operere på EU-markedet, og forberede Kommissionens godkendelsesbeslutninger med henblik på at sikre, at disse ordninger giver merværdi i form af deres miljøambitioner, deres dækning af miljøvirkninger, miljøaspekter eller miljøpræstationer eller af en bestemt produktgruppe eller sektor, og opfylder kravene i dette direktiv
- føre tilsyn med forberedende undersøgelser, revisionsundersøgelser og andre undersøgelser som led i forberedelsen af delegerede retsakter
- udvikle og forvalte den database over miljøaftryk, der er relevant for denne og andre politikker, såsom forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter, batteriforordningen eller taksonomiforordningen.

Desuden er to ekspertgrupper involveret i denne politik, og budgettet bør dække tre møder om året for hver ekspertgruppe.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	**786**	**786**	**786**	**786**	**3 144**

i mio. EUR (tre decimaler)

		2024	**2025**	**2026**	**2027 og derefter**	**I ALT**
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	**3 326**	**8 025**	**6 482**	**6 440**	**24 273**

under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	**3 326**	**8 025**	**6 482**	**6 440**	**24 273**

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ⇩			År **n**		År **n+1**		År **n+2**		År **n+3**		Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)						**I ALT**	
	RESULTATER																	
	Type[123]	Gnsntl. om-kost-ninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkost-ninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1[124]																		
— Resultat																		
— Resultat																		
— Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
— Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
I ALT																		

123 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

124 Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål"

3.2.3. Anslåede virkninger for EEA's og Kommissionens administrationsbevillinger

3.2.3.1. Anslåede virkninger for Miljøagenturets menneskelige ressourcer

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2025	**2026**	**2027**	**I ALT**
Midlertidigt ansatte (AD)	117	240	244	**602**
Midlertidigt ansatte (AST)				
Kontraktansatte	063	128	130	**320**
Udstationerede nationale eksperter				
I ALT	**180**	**367**	**375**	**922**

Personalebehov (i årsværk):

	2025	**2026**	**2027**	**I ALT**
Midlertidigt ansatte (AD)	1	1	1	
Midlertidigt ansatte (AST)				
Kontraktansatte	1	1	1	
Udstationerede nationale eksperter				
I ALT	**2**	**2**	**2**	

3.2.3.2. Kommissionens anslåede behov for administrationsbevillinger

3.2.3.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2024	**2025**	**2026**	**2027 og derefter**	**I ALT**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	606	606	606	606	**2 424**
Andre administrationsudgifter	180	180	180	180	**720**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	786	786	786	786	**3 144**
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[125] i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Menneskelige ressourcer					
Andre administrationsudgifter					
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
I ALT	786	786	786	786	**3 144**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

125 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

		2024	**2025**	**2026**	**2027 og derefter**
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		3	3	3	3
20 01 02 03 (i delegationerne)					
01 01 01 01 (indirekte forskning)					
01 01 01 11 (direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)		1	1	1	1
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)					
XX 01 xx **yy zz** 126	— i hovedsædet				
	— i delegationerne				
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)					
01 01 01 12 (KA, UNE, V — direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT		4	4	4	4

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Jf. forklaringen for H7 i afsnit 3.2.1.
Eksternt personale	Jf. forklaringen for H7 i afsnit 3.2.1.

126 Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

– ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Bevillingsrammen for Life (budgetpost 09.02.02) vil blive anvendt til at kompensere for stigningen i EEA's tilskud.

– ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

– ☐ kræver en revision af FFR.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

– ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **n**[127]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

[127] År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

☐ for egne indtægter

☐ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[128]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[128] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.